

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

A'

ΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὴν ὕπαρξιν τουρκικῶν ἀρχείων εἰς τὴν Βέροιαν τῆς Μακεδονίας ἐγνώριζον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936, ἐχοησιμοποίησα δὲ τεσσαράκοντα δύο μεταφράσεις ἐγγράφων τοῦ τοιρκικοῦ ἱεροδικείου τῆς Βεροίας (ἀρχεῖον τοῦ καντῆ) κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου μου «Οἱ Μακεδόνες εἰς τοὺς ἄγῶνας τῆς ἀνεξαρτησίας 1796 - 1832», τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἔτος 1940. Τὴν πληρωφορίαν περὶ τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀρχείων τούτων ποὺ παρέσχεν δ.κ. Ν. Τότσιος, διευθυντὴς τώρα τῆς Ἱερευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης, εἰς τὸν δρόπον ὀφείλω θεομάτις εὐχαριστίας τόσον διὰ τὴν πληρωφορίαν, δόσον καὶ διότι ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μου τὰς μεταφράσεις ταύτας, καθὼς καὶ ἐτέρων τεσσαράκοντα δικτὸν ἐγγράφων, ἀτινα μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἐδημοσίευσα εἰς ἔτερον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἴστορικὸν Ἀρχεῖον Βεροίας. Ἐκλογαί», ἐκδοθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1942. Ως ἐτόνισα καὶ τότε (προλεγόμενα εἰς Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Βεροίας) τὰς μεταφράσεις ταύτας, γενομένας παρὰ τοῦ τότε μεταφραστοῦ τοῦ πρωτοδικείου Βεροίας Σ. Ἀναγνωστίδου, ἐδημοσίευσα αὐτούσιας, ἀρκεσθεὶς μόνον εἰς τὴν διόρθωσιν φραστικῶν τινων ἀτελειῶν καὶ ἀποφυγῶν ν̄ ἀναλάβω τὴν εὐθύνην τῆς καλῆς μεταφράσεως τῶν τουρκικῶν κειμένων.

Ἡ σπουδαιότης τῶν ἀρχείων τούτων καὶ πρὸ παντὸς τὸ δι ταῦτα ἀνεφέροντο εἰς τὴν πάτριον ἴστορίαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας, διὰ τὴν δρόπον τόσον δλίγας καὶ συγκεχυμένας πληρωφορίας εῖχομεν πρό τινος, δικολογῶ δι τι μὲ συνεκίνησαν βαθύτατα, ἐκτοτε δὲ ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν, δπως μὲ πᾶσαν θυσίαν, ἐπιστρατεύων φίλους καὶ ἐνδιαφερομένους, κατορθώσω νὰ ἔξενόω τὰ μέσα, ἵνα διὰ συστηματικῆς μελέτης καὶ μεταφράσεως τοῦ ἀρχείου τῆς Βεροίας φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἐνεργειῶν μου αὐτῶν ἐπληρωφορήθην δι τι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑφίσταται ἔτι πλουσιώτερον ἀρχεῖον τῆς ἐποχῆς τῆς τουρκοκρατίας, παρθένον ἀπολύτως, καὶ μὲ τὸ δρόπον, παρ' ὅλον δι τείχον διαρρέει 30 περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς ἀτελευθερώσεως τῆς Μακεδονίας,

ούδεις είχεν ασχοληθῆ¹. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐμέρμανε ἔτι περισσότερον τὸν ζῆλον μου, ἔκτοτε δὲ ἔμμονος σχεδὸν ἰδέα ἐκυριάζει ἐντός μου, ἡ πάσῃ θυσίᾳ μετάφρασις τῶν ἀνωτέρω ἴστορικῶν μνημείων διὰ τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν τῆς ἐποχῆς τῆς τουρκοκρατίας εἰς τὸ βόρειον καὶ πολυπαθές τοῦτο τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τός σκέψεις μου ἐκείνας είχον τότε ἀνακοινώσει εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ ἀκαδημαϊκοὺς κ. κ. Ἀντ. Κεραμόπουλον καὶ Κ. Ἀμαντον, οἵτινες καὶ μὲ παρότρυναν δι' ἴδιαιτέρων ἐπιστολῶν, δπως ἐπιτύχω μὲ πᾶσαν θυσίαν τήν μετάφρασιν τῶν μοναδικῶν καὶ πολυτίμων τούτων γραπτῶν μνημείων, ἵνα μὴ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἐπερχομένη πολεμικὴ θύελλα καταστρέψουν δι', ἐκ τύχης είχε διασωθῆ. Ἐφοβούμην διμιώς καὶ κάτι ἄλλο, ἐπίσης σοβαρόν. Ὁ διευθυντὴς τοῦ μεταφραστικοῦ γραφείου Βεροίας κ. Κανάκης, γέρων καὶ σοβαρῶς ἀσθενῶν, ἦτο ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, οἱ δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ μεταφραστοὶ κ. κ. Λαζ. Μαμζοφίδης καὶ Θεόδ. Συμεωνίδης, ἥσαν ἐπίσης γέροντες. Ἀν ἀπέθνησκον, καθίστατο προβληματική, ἂν δχι ἀδύνατος, ἡ μετάφρασις τῶν τουρκικῶν κειμένων καὶ ἰδίως τῶν παλαιοτέρων, ἀποτελουμένων ἐκ συμπλεγμάτων ἀραιοπεροτιουρκικῶν, τῶν δποίων ἡ ἀνάγνωσις καὶ διὰ φακοῦ καθίστατο δύσκολος. Ἐπορεπε λοιπὸν νὰ βιασθῶ, καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἥμινη μόνος ἐντελῶς, ἀνευ κατανοήσεως καὶ ἀνευ συνδρομῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἡ εὐκαιρία τῆς συστηματικῆς μελέτης καὶ μεταφράσεως τῶν τουρκικῶν ἀρχείων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Βεροίας παρουσιάσθη κατὰ τρόπον, μὴ ἀναμενόμενον ἵσως, κατὰ τὸ ἔτος 1941, τρίμηνον μετὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Είχον τότε προσωρινῶς ἀποσπασθῆ ὡς τμηματάρχης τῆς νεοϊδρύτου, ἀλλ' ἄλλον ἐθνικὸν σκοπὸν ἐξυπηρετούστης, Διευθύνσεως τῶν Ἱστορικῶν Μνημείων καὶ Ἀρχαιολογίας Γενικῆς Διοικήσεως Μικεδονίας, ἀπὸ τῶν πρώτων δὲ ἡμερῶν ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ εἰσηγηθῶ εἰς τὸν Γενικὸν Λιονταρήν κ. Βασ. Σημειώνδην τὴν πάση θυσία ληψιν μέτρων διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πολυτίμων τούτων ἀρχείων. Ἐφοβούμην μήπως τὰ ἀρχεῖα καταπραφοῦν συνεπείᾳ βομβαρδισμῶν ἢ καὶ διαρραγοῦν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου. Ἰδιαιτέρως ἐφοβούμην τοὺς Βουλγάρους ἐπιδρομεῖς, οἵτινες μᾶς είχον κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ παρελθόν δώσει δείγματα ἐξαφανίσεως πολυτίμων στοιχείων τῆς Ἱστορίας τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ ἐκβιούλγαρίσουν τὰ πάντα, πλαστογραφῶντες καὶ τὴν Ἱστορίαν μὲ συμπαραστάτας δυστυχῶς τοὺς Βουλγάρους ἐπιστήμονας, κατ' εἰσήγησιν τῶν δποίων διεπράττοντο οἱ γνωστοὶ βανδαλισμοὶ καὶ αἱ ἐξαφανίσεις πολυτίμων κειμηλίων, ἔργων τέχνης ἢ γραπτῶν μνημείων. Ἡ εἰσήγησίς μου εὐτυχῶς

¹ Μόνον τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης είχε καταβάλει ἐνεργείας τινὰς παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαφύλαξιν τοῦ ἀρχείου τούτου.

έγένετο δεκτή και ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἀνετέθη εἰς τὸν γράφοντα ἡ συγκέντρωσις και διαφύλαξις τῶν ἵστορικῶν τούτων μνημείων τῆς τουρκοχροατίας, συνεστήθη δὲ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. Μιχαὴλ Λάσκαρη η παθηγητοῦ τῆς νεωτέρας ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, ἀποχωρήσαντος ὅμως ἔνεκα ταξιδίου μετά τινα καιρόν, Δημητρίου Δίγκα τέως Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δικηγόρου πτυχιούχου τοῦ τουρκικοῦ Πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως, Κωνσταντίνου Τσώπου δικηγόρου, τελειοφοίτου τοῦ τουρκικοῦ γυμνασίου Ἰνταντὶε και τοῦ γράφοντος, διστις ὥρισθη και διεπηγητής τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς. Ός συνεργάται μεταφρασταὶ ἔχοντις μηδησαν διὰ μὲν τὸ ἀρχεῖον Θεσσαλονίκης δ. κ. Λάζαρος Μαμζορίδης, διευθυντής τοῦ μεταφραστικοῦ γραφείου Θεσσαλονίκης, ἀριστος τουρκομαθής, διατελέσας μέλος τουρκικοῦ δικηγορίου και βαθὺς γνώστης τῶν τουρκικῶν ἑθμίων, διὰ τὸ ἀρχεῖον Βεροίας δ. κ. Θεόδωρος Συμεωνίδης, δικηγόρος, πτυχιούχος τοῦ τουρκικοῦ πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως, μὲν ἀσκησιν και πεῖραν εἰς τὴν μετάφρασιν τουρκικῶν κειμένων, και διὰ τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν Βλατάδων δ προμηνησθεὶς κ. Θ. Συμεωνίδης και δ ἐκ Ξάνθης και ἐν Θεσσαλονίκῃ διαμένων συνεπείᾳ τῆς βουλγαρικῆς εἰσβολῆς δικηγόρος, πτυχιούχος τοῦ πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως, κ. Χαρίτων Εμμανουηλίδης, ἀριστος ἐπίσης τουρκομαθής. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη ἀμέσως τοῦ ἔργου τῆς ἐκλέγοντα και μεταφράζοντα κατὰ τὴν κοίσιν αὐτῆς ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων πᾶν διεύθεσει σκόπιμον και χρήσιμον διὰ τὴν διαφώτισιν τῶν λαβόντων χώραν κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοχροατίας, διελαμβάνοντο εἰς τὰ κείμενα, ἀναναγνώριζαν και πετεφράσθησαν εἰς τοὺς κώδικας τῶν ἀρχείων τούτων. Κροίως ἐμιλετήθησαν και μετεφράσθησαν ἐγγραφα, ἀναφερόμενα εἰς τὸν δημόσιον και ἰδιωτικὸν βίον τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, ως ἐπίσης και εἰς ἐκστρατείας, πολέμους, συνθήκας και ἐν γένει εἰς γεγονότα πολιτικά, πολεμικά, οἰκονομικά και ἄλλα παρεμφερῆ, τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Περὸι τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1943 παραγγέλθη δ. κ. Δημ. Λίγκας ἔνεκα τῶν πολλαπλῶν του ἀσχολιῶν, ἀφ' οὗ ἐπεδεῖξατο καθ' ὅλον αὐτὸν τὸ διάστημα μέγιστον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὅλην ἐργασίαν, μετά τινας δὲ μῆνας και δ. κ. Κ. Τσώπρος, διστις ὥσαύτως ἀδόκιμης και προθιμώτερης εἶχε συντελέσει κατὰ πολὺ εἰς τὴν ταχυτέραν μελέτην και μετάφρασιν τῶν ἀρχειακῶν τούτων ἐγγράφων. Εὑρισκόμην και πάλιν μόνος, ἀντιπαλαίων ποὺς ποικίλα ἐμπόδια οἰκονομικά, ἐμπόδια, προερχόμενα ἀπὸ τὴν βάροβαρον ἐχθρικὴν κατοχήν, και ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ἀντιεούσητας. Μὲ συμπαραστάτας και πιστοὺς συνεργάτας τοὺς φίλους μεταφραστάς ἐσυνέχισα δύσον καλύτερον ἥδυνάμην τὴν ἐργασίαν και μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπελευθερώσεως (Οκτώβριος 1944) κατώρθωσα νὰ ἀποπερατώσω τὸ πλεῖστον τῆς ἐργασίας ταύτης.

Πρέπει νὰ γίνῃ μνεία ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἔργασία διὰ τὸ ἀρχεῖον Θεσσαλονίκης διεκόπη εἰς τὸν τόμον 229, συμπίπτοντα περίπου μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους.¹ Η διακοπὴ διφεύλεται εἰς τὰς ἀνωμαλίας καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ταραχάς, αἵτινες ἐπηκολούθησαν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, καθὼς καὶ εἰς τὴν διακοπὴν τῆς παροχῆς πιστώσεων παρὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, εἰς τὸ ὅποιον ἀπετάμην διὰ τὴν χορήγησιν πιστώσεων, οὐδὲν ἐπραξεν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ μεταφρασταὶ διεσκορπίσθησαν, ἐγήρασαν καὶ κατέστησαν ἄνικανοι ποὺς ἔργασίν, καὶ μόνον δ. κ. Λάζ. Μαιζούριδης παραμένει λειθαρής γένουν, πὲ κοίσιν καὶ διαυγῆ σκέψιν. Μὲ αὐτὸν καὶ μόνον συνεργασθεὶς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἐπέτυχον κάρις εἰς τὴν ἀφιλοκεδὴν φιλίαν ποὺς τὸν γράφοντα καὶ τὴν ἀγάπην ποὺς τὴν πάτριον ἴστορίαν, νὶ μελετήσω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τοὺς ἐναπομείναντας 138 κώδικας τοῦ ἀρχείου Θεσσαλονίκης καὶ νὰ λάβω γενικὰς περιλήψεις τῶν ἐνδιαιφερόντων ἀρχειακῶν ἔγγραφων, ἃς καὶ κρατῶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἔργασίαν τῆς ἀποτελούσεως, εἰνθὲν δὲ ἐξευρεθοῦν κορήματα, ἀλλὰ καὶ εἰσέλθωμεν εἰς περίοδον εἰρήνης, ἔργασίας καὶ ἀναδημιουργίας.

Η λαβῖνσα χώραν μεταφραστικὴ ἔργασία ἔχει δις ἔξης:

Τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἱεροδικείου Βεροίας, ἀποτελούμενον ἀπὸ 60 περίπου κώδικας, τιμήματα κωδίκων καὶ σπαράγματα, μετεφράσθη κατ' ἐπιλογὴν πάντοτε, διλόκληρον. Τοῦτο ἀρχεῖαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1595 καὶ λήγει εἰς τὸ ἔτος 1889. Η μελέτη καὶ μετάφρασις αὐτοῦ ἀπέτησε 30 περίπου μῆνας, μετεφράσθησαν δὲ ἐν δλφ 415 ἔγγραφα.

Τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μονῆς Βλατάδων, ἀποτελούμενον ἀπὸ 52 πρωτότυπα φιλιμάνια, ἀρχεῖαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1436 καὶ λήγει εἰς τὸ ἔτος 1839. Μετεφράσθη ἐπίσης διλόκληρον.

Τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἱεροδικείου Θεσσαλονίκης, ἀποτελούμενον ἀπὸ 337 κώδικας, ἀπανταὶ εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀρχεῖαι¹ ἀπὸ τὸ ἔτος 1695 καὶ λήγει εἰς τὸ ἔτος 1912. Ἐκ τῶν κωδίκων τούτων μετεφράσθησαν, κατ' ἐπιλογὴν πάντοτε, 424 ἔγγραφα καὶ 3 ἐνθυμηήσεις (σημειώσεις ἐπὶ τῶν κωδίκων), δηλαδὴ μέχρι τοῦ κώδικος 229. Η μετάφρασις διήρκεσε ἐπὶ 36 συνεχεῖς μῆνας καὶ διεκόπη δι' οὓς λόγους ἀνωτέρῳ ἐξέθεσα.

Η μεταφραστικὴ ἔργασία ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς, κατεβλήθη δὲ πᾶσα προσπάθεια διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστέραν ἀπόδοσιν τῶν τονδικῶν κειμένων. Η ἐπιτροπὴ συνεδιάζουσα ἐξέλεγε τὰ ποὺς μετάφρασιν κείμενα, οἱ μεταφρασταὶ εἴτα ἐπεδίδοντο εἰς

¹ Εἰς τὸν ὥπ' ἀρ.θ. 1 κώδικα τοῦ ἀρχείου Θεσσαλονίκης ὑπάρχει τημείωσις, διτὶ οἱ κώδικες τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἀπετεφρώθησαν ἔνεκα πυρκαϊᾶς καταστρεψάσης τὸ δικαστήριον.

τὴν μετάφρασιν, ἥτις καὶ ὑλέγχετο δἰς δἰ ἔκυστον κείμενον εἰς νέας συνεδριάσεις, δτε καὶ ἐλάμβανε χώραν ἡ δριστικὴ διατύπωσις τῆς μεταφράσεως, ἐν πιστῇ παραβολῇ πάντοτε μὲ τὸ πρωτότυπον. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπεφεύγοντο ἐνδεχόμενα λάθη καὶ ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν δῶν τινῶν καὶ ἐλύοντο διάφορα μεταφραστικὰ ζητήματα. Τὰ μεταφρασθέντα ἔγγραφα ἡκολούθησαν τὴν σειρὰν τῆς καταχωρήσεως εἰς τοὺς κώδικας, ἐνίστε ὅμως παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον, ἔγγραφά τινα νὰ ἔπωνται ἄλλων τοιούτων μεταγνενεστέρων. Τοῦτο δφείλεται εἰς τὸ ὅτι ταῦτα ἀφίχθησαν ἀργότερον εἰς τὸν ιεροδίκην Θεσσαλονίκης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀργότερον κατεχωρήθησαν εἰς τὸν κώδικα. Ωσαύτως ἔγγραφά τινα δὲν φέρουν χρονολογίαν. Ως τοιαύτην ὑπελογίσαμεν τὴν τοῦ κώδικος, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἀχρονολόγητον ἔγγραφον. "Οταν εἰς τὸ ἔγγραφον δὲν ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς ἡμέρα τοῦ μηνός, ὑπελογίσαμεν τὴν 1 τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς εἰς τὸ παρ' ἡμῖν ἡμερολόγιον, καὶ ὅπου ἀναγράφονται ἀρχαὶ ἢ τέλη π.χ. Μουνχαρέμ, ἐννοοῦμεν τὴν πρώτην ἢ τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς τούτου. Οἱ ὑπολογισμὸς τῆς μεταφροτῆς τῶν χρονολογιῶν ἐκ τῆς ἀραβικῆς ἐγένετο βάσει τοῦ συστήματος ὑπολογισμοῦ, τοῦ διαλαμβανομένου εἰς τὸ γνωστὸν ἔργον τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ D. Hans Lietzmann.

Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν μεταφράσεων τῶν ἰστορικῶν τούτων μνημείων τῆς τουρκοκρατίας ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ ἐκδώσω περιλήψεις ὅλης τῆς μέχρι σήμερον συντελεσθείσης μεταφραστικῆς ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἀρχείων τοῦ τουρκικοῦ ιεροδικείου τῆς Θεσσαλονίκης, ἀκολουθήσας σύστημα ἀπλοῦν καὶ εὐληπτον. Αἱ περιλήψεις βαίνουν χρονολογικῶς, σημειουμένης τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς σελίδος τοῦ κώδικος, ἐκ τοῦ δποίων μετεφράσθησαν τὰ ἔγγραφα. Διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν περιλήψεων αὐτῶν, δ ἀναγνώστης θὰ σχηματίσῃ μίαν ἰδέαν τοῦ συντελεσθέντος ἔργου καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀγνώστων τούτων ἰστορικῶν πηγῶν τῶν τουρκικῶν ἀρχείων τῆς Μακεδονίας, ἐφάμιλλοι τῶν δποίων μόνον εἰς τὰ τουρκικά ἀρχεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἵσως νὰ διασώζωνται.

Ἐάν τι τῶν διαλαμβανομένων τούτων ἔγγραφων ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ γράφοντος εἰς τι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, σημειώνεται εἰς τὸ τέλος τῆς δημοσιευομένης περιλήψεως.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ δυνηθῶ εἰς τὸν Γ' τόμον τῶν Μακεδονικῶν ἢ καὶ ἄλλαχοῦ νὰ ἐκδώσω τὰς περιλήψεις καὶ τῶν Ἀρχείων τοῦ ιεροδικείου Βεροίας καὶ τῆς Μονῆς Βλατάδων.

Ε Π Ι Τ Μ Η Σ Ε Ι Σ

A. φ. = Αὐτοκρατορικὸν φιδμάνιον.

I. π. = Ἰεροδικαστικὴ πρᾶξις.

I. α. = Ἰεροδικαστικὴ ἀπόφασις.

Δ. = Διαταγὴ (μπουγιουντί).

K. = Κῶδις.

Χρον. = Χρονολογία.

1. A. φ. περὶ διακανονισμοῦ προνομίων, χορηγηθέντων εἰς τὸν δαγιαδες τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ πορθμοῦ τῆς πόλεως σουλτάνου Μουράτ τοῦ Β'. Χρον. 29 Τζεμάζη οὐδὲ 'Εβρελ 1014=14 Ὁκτωβρίου 1605. K. 14 σ. 19. Ἐδημοσιεύθη: Ἰ. Κ. Β α σ δ ρ α β έ λ λ η, Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Βεροίας, σ. 2—7.¹

2. A. φ. διὰ τὴν κατασκευὴν πλοιαρίων πρὸς διαπεραίωσιν πυροβόλων διὰ τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ. Χρον. 18 Ζίλ καντέ 1106=30 Ἰουνίου 1695. K. 2 σ. 10.

3. A. φ. περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς Τούρκον ναύτην, τραυματισθέντα κατὰ τὴν γενομένην ἐν Χίῳ ναυμαχίαν μεταξὺ τοῦ τουρκικοῦ καὶ ἐνετικοῦ στόλου. Χρον. 24 Ζίλ καντέ 1106=6 Ἰουλίου 1695. K. 2 σ. 23

4. A. φ. περὶ εἰσπράξεως διαφόρων φόρων παρὰ τῶν Μαντεμογιωρίων τῆς Χαλκιδικῆς. Χρον. 6 Σεβάλ 1106=22 Μαρτίου 1695. K. 2 σελ. 4.

5. A. φ. περὶ ἀποστολῆς ἐνὸς τάγματος ἀτάκτων (σερδὸν γκετστῆ) εἰς Πελοπόννησον διὰ τὴν ἐναντίον τῶν Ἐνετῶν ἐκστρατείαν. Χρον. μεσοῦντος Ζίλ καντέ 1106=27 Ἰουλίου 1695. K. 2 σ. 24.

6. A. φ. περὶ καταλήψεως ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῶν τιμαρίων ἐκείνων, τῶν διτοίων οἵ νομεῖς ἐλιποτάκτησαν ἢ ἡρονήθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰς τὴν διεξαγομένην κατὰ τῶν Ἐνετῶν ἐκστρατείαν. Χρον. 29 Ζίλ καντέ 1106=11 Ἰουλίου 1695. K. 2 σ. 42.

7. A. φ. περὶ διακανονισμοῦ χρέους τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Μεθοδίου. Χρον. . . . Ζίλ χετζὲ 1107=Ιούλιος 1695 (ὅ τουρκικὸς μὴν ἀρχεται ἀπὸ 13 Ἰουλίου). K. 2 σ. 42.

8. A. φ. περὶ διαρπαγῆς περιουσίας Τούρκου παρ' Ἐλλήνων τῆς

¹ Παρ' ὅλον ὅτι τὸ τουρκικὸν ἀρχεῖον Θεσσαλονίκης ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1695, τὸ ἀνωτέρω φιδμάνιον ἀνεκαλύφθη ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν κώδικα 14, προσαγθὲν πιθανῶς παρὰ διαδίκων εἰς τινὰ συνεδρίαν τοῦ Ἰεροδικείου.

περιφερείας Σερρών. Χρον. 16 Ρεμπή οὐλ ἐβέλ 1107=25 Ὁκτωβρίου 1695. Κ. 2 σ. 55.

9. Α. φ. περὶ εἰσπράξεως παρὰ τῶν μητροπολιτῶν Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας τῶν ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου Κωνταντινουπόλεως ἐπιβληθεισῶν εἰσφορῶν καὶ μὴ παρεμβολῆς εἰς τὸν ἀντιπόσωπον τῶν πατριαρχείων ἐμποδίων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Χρον. 27 Μοναρχὴ 1107=9 Σεπτεμβρίου 1695. Κ. 2 σ. 58—59.

10. Α. φ. περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ζυγίσεως ἀλεύρων καὶ εἰσπράξεως τῆς ἐπὶ τοῦ εἴδους τούτου ἐπιβληθείσης φροντογίας. Χρον. 13 Ρεμπή οὐλ ἀχὴ 1107=21 Νοεμβρίου 1695. Κ. 2 σ. 67.

11. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως κατασκευῆς τσόχας κακῆς ποιότητος παρ' Ἑβραίων, μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν συντεχνίαν τοῦ Ἑλληνος Αιαμαντῆ. Χρον. ἀγάλι Τζεμάζη οὐλ ἐβέλ 1107=8 Δεκεμβρίου 1695. Κ. 2 σ. 84—85.

12. Α. φ. περὶ ὑποχρεώσεως τῶν μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης καὶ Βεροίας εἰς ἀνανέωσιν τῶν βερατίων τῶν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν σχετικῶν φόρων ἐπὶ ποινῇ παύσεως. Χρον. 4 Τζεμάζη οὐλ ἐβέλ 1107=11 Δεκεμβρίου 1695. Κ. 2 σ. 72.

13. Α. φ. Περὶ βιαιοπραγιῶν ὑπὸ ληστῶν Γιουρούκων, διαπραττομένων κατὰ κατοίκων τῆς περιφερείας Λαγκαδᾶ—Σωχοῦ. Χρον. 20 Τζεμάζη οὐλ ἐβέλ 1107=27 Δεκεμβρίου 1695. Κ. 2 σ. 80.

14. Α. φ. περὶ ἀσκονμένων πιέσεων κατὰ τῶν χριστιανῶν τῆς γερσονήσου Κασσάνδρας Χαλκιδικῆς ἐκ μέρους τοῦ τιμαριούχου. Χρον. τέλη Τζεμάζη οὐλ ἐβέλ 1107=4 Ἰανουαρίου 1696. Κ. 2 σ. 77.

15. Α. φ. περὶ μεταφορᾶς ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Βελιγράδιον διὰ καμήλων 1500 κανταρίων πυρίτιδος. Χρον. 15 Ρετζέτ 1107=9 Φεβρουαρίου 1696. Κ. 2 σ. 54.

16. Α. φ. περὶ παύσεως τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Μεθοδίου συνεπείᾳ καταχρήσεων καὶ διορισμοῦ ὃς νέου μητροπολίτου τοῦ Ἱγνατίου. Χρον. 16 Ραμαζάν 1107=20 Ἀπριλίου 1696. Κ. 2 σ. 145—146.

17. Ι. π. περὶ τῆς δολοφονίας Ἑλληνος πλησίον τοῦ Ἀσβεστοχωρίου τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 19 Ζίλ χειζὲ 1107=21 Ἰουλίου 1696. Κ. 4 σ. 6.

18. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν σταθμῶν (μεντζίλ) τῆς Ρούμελης. Χρον. 10 Ρεμπή οὐλ ἀχὴ 1108=6 Νοεμβρίου 1696. Κ. 4 σ. 186—188.

19. Α. φ. περὶ τροποποιήσεως καὶ ἔλαττώσεως τῆς φροντογίας τῶν χριστιανῶν, ἐπιβαρυνθέντων διὰ πολλαπλῶν φόρων ἐξ αἰτίας τῶν

ἐκστρατειῶν. Χρον. 10 Τζεμάζη οὐλ ἐβὴλ 1108=6 Νοεμβρίου 1696. K. 2 σ. 215—216.

20. Ι. π. περὶ διακανονισμοῦ χρεῶν τῶν μητροπολιτῶν Δοϊράνης καὶ Θεσσαλονίκης. Χρον. 20 Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1108=16 Νοεμβρίου 1696. K. 4 σ. 42—43.

21. Α. φ. περὶ φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Γουμέντζας, Κορίβας καὶ Τσερναρέκαις, ἀσχολουμένων μὲ τὴν κατασκευὴν τσόχας διὰ τοὺς γενιτσάρους. Χρον. 20 Σεβᾶλ 1108=12 Μαΐου 1696. K. 2 σ. 261.

22. Α. φ. περὶ καταπαύσεως τῶν πιέσεων, τῶν ὀσκουμένων ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βυσσώκας—Λαγκαδᾶ. Χρον. 2 Ζὶλ χετζὲ 1108=22 Ἰουνίου 1697. K. 2 σ. 260—261.

23. Α. φ. περὶ καταστροφῆς τοῦ ἐνετικοῦ στόλου εἰς Τένεδον καὶ εἰσβολῆς τῶν Τούρκων εἰς Πελοπόννησον. Χρον. ἀρχαὶ Μουχαρέμ 1109=24 Ἰουλίου 1697. K. 2 σ. 287—288.

24. Α. φ. τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου. Χρον. 16 Μουχαρέμ 1109=8 Αὔγουστου 1697. K. 2 σ. 288.

25. Α. φ. περὶ ἐπιθέσεως τῶν Ούγγρων κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Βελιγραδίου. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλ ἐβὴλ 1109=3 Δεκεμβρίου 1697. K. 2 σ. 316.

26. Α. φ. περὶ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν στρατιωτικῶν μονάδων ἔνεκα τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ούγγρους. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1109=31 Δεκεμβρίου 1697. K. 2 σ. 324.

27. Α. φ. περὶ συνάψεως εἰρήνης μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἐνετῶν καὶ ὑπογραφῆς συμβάσεως ἐμπορίου καὶ μεταφορᾶς. Χρον. 27 Ραμαζᾶν 1110=29 Μαρτίου 1699. K. 7 σ. 3.

28. Α. φ. περὶ αὐθαιρεσιῶν, γενομένων ὑπὸ τῶν πρὸς φύλαξιν τῶν ντερβενίων διορισθέντων ἀρματολῶν. Χρον. ἀρχαὶ Ζὶλ χετζὲ 1110=31 Μαΐου 1699. K. 7 σ. 28.

29. Α. φ. περὶ ἐπιδιορθώσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Ζὶλ χετζὲ 1110=29 Ἰουνίου 1699. K. 7 σ. 77.

30. Α. φ. ἀπαγορεῦον εἰς τὸν μητροπολίτην Θεσσαλονίκης τὴν εἴσπραξιν παρὰ τῶν χριστιανῶν φόρων πέραν τῶν προβλεπομένων. Χρον. 29 Σεβᾶλ 1112=8 Ἀπριλίου 1701. K. 8 σ. 77.¹

¹ Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ ἔξωφύλλου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8 κώδικος ὑπάρχει σημείωσις περὶ ἔξαγωγῆς μολύβδου ἐκ τῆς στέγης τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

31. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φορολογικῶν βαρῶν ὑπὸ τῶν μετοικησάντων ὁμιλίᾳ τῆς περιφερείας Σερρῶν. Χρον. τέλη Ζεύς 1112=8 Μαΐου 1701. K. 8 σ. 78.

32. Α. φ. περὶ βιαιοπραγιῶν κατὰ τοῦ διεριηνέως τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλὴ ἀχήρῳ 1113=3 Νοεμβρίου 1701. K. 8 σ. 76.

33. Α. φ. περὶ ἀδίκου ἐπιθέσεως τῶν χριστιανῶν τοῦ χωρίου Ἀϊβάτι Θεσσαλονίκης κατὰ τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ κεφαλικοῦ φόρου. Χρον. Σεβατὸς 1113=3 Απρ. 12 Μαρτίου 1702. K. 8 σ. 120—121.

34. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως προσηλυτισμοῦ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὑπὸ τῶν περιοδευόντων προπαγανδιστῶν τοῦ Πάπα. Χρον. τέλη Σαφτὸς 1114=25 Ἰουλίου 1702. K. 8 σ. 170—173.

35. Α. φ. περὶ ἐμπορικοῦ ἔκβιασμοῦ, ἀσκούμενου ὑπὸ τῶν Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης ἐναντίον τῶν Γάλλων ἐμπόρων. Χρον. ἀρχαὶ Ζεύς Ιανουαρίου 1109=10 Ἰουνίου 1698. K. 8 σ. 174—175.

36. Α. φ. περὶ διεκδικήσεως τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκκλησίας τοῦ Ἅγιου Ἀθανασίου ὑπὸ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Βλατάδων. Χρον. 25 Ραμαζᾶν 1116=19 Ἰουνίου 1704. K. 10 σ. 64—65.

37. Α. φ. περὶ βιαιάς προσκυγωγῆς τριῶν χριστιανῶν τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸ Διβάνιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἐκδίκασιν, κατηγορουμένων ἐπὶ παρανόμῳ ἀναμίξει εἰς ζητήματα φορολογικά. Χρον. μέσα Σαφτὸς 1116=19 Ἰουνίου 1704. K. 10 σ. 49.

38. Α. φ. περὶ ἀναικαταστάσεως τοῦ Τούρκου ἀρχιτέκτονος Χασάνη διὰ τοῦ Ἐλληνος Γεωργίου. Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχήρῳ 1116=17 Αὐγούστου 1704. K. 10 σ. 65.

39. Α. φ. περὶ βιαιοπραγιῶν, ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν πρὸς φύλαξιν τῶν νιερβενίων διορισθέντων Ἀλβανῶν ἀρματολῶν. Χρον. ἀρχαὶ Ρεμπῆ οὐλὴ ἦβέλη 1116=4 Ἰουλίου 1704. K. 10 σ. 67—68. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολὸι καὶ Κλέφτες σ. 65.

40. Α. φ. περὶ φορολογίας τῶν εἰς γάμον ἐρχουμένων παρθένων, τέκνων τῶν ὁμιλίων. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλὴ ἀχήρῳ 1116=15 Σεπτεμβρίου 1704. K. 10 σ. 85.

41. Α. φ. περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Γραδεμπόριου Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ κτηματικοῦ φόρου ἐνεκα τῆς ἀπασχολήσεώς τῶν εἰς τὸ ιρατικὸν πυριτιδοποιεῖον. Χρον. 20 Ρετζέπ 1116=18 Νοεμβρίου 1704. K. 10 σ. 89—90.

42. Α. φ. περὶ ἀνανεώσεως τοῦ βερατίου τοῦ διεριηνέως τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ

δρισμένα φορολογικὰ βάρη. Χρον. μέσα Ζὶλ χετζὲ 1116=10 Ἀπριλίου 1705. Κ. 10 σ. 113—114.

43. Α. φ. περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων τῶν Μαντεμοχωρίων Χαλκιδικῆς εἰς τοὺς κατοίκους διὰ τῆς ἀναλήψεως δρισμένων ὑποχρεώσεων. Χρον. 1 Μουχαρὲμ 1117=25 Ἀπριλίου 1705. Κ. 14 σ. 5—6.

44. Α. φ. περὶ ἀποστολῆς τηλεβόλων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν. Χρον. 9 Τζεμάζη οὐλὴ ἐβέλ 1117=29 Αὐγούστου 1705. Κ. 14 σ. 48.

45. Α. φ. περὶ διασπορᾶς τῶν χριστιανῶν τοῦ καζᾶ Φλωρίνης καὶ ἐπαναφορᾶς αὐτῶν εἰς τὰς ἐστίας των. Χρον. (ἐλλείπει διὰ μὴν) 1117=25 Ἀπριλίου 1705. Κ. 14 σ. 44—45.

46. Α. φ. περὶ διασπορᾶς τῶν χριστιανῶν τῶν καζάδων Μοναστηρίου, Φλωρίνης, Περλεπὲ καὶ Μοριχόβου καὶ ἐξευρέσεως τρόπου ἐπαναφορᾶς εἰς τὰς ἐστίας των. Χρον. (ἐλλείπει διὰ μὴν) 1117=25 Ἀπριλίου 1705. Κ. 14 σ. 50—51.

47. Α. φ. περὶ ἀσκουμένων πιεστικῶν φορολογικῶν μέτρων κατὰ τῶν κατοίκων τῆς χερσονήσου Κασσάνδρας. Χρον. τέλη Τζεμάζη οὐλὴ ἐβέλ 1117=19 Σεπτεμβρίου 1705. Κ. 14 σ. 67.

48. Α. φ. περὶ διασπορᾶς κατοίκων τῶν χωρίων τοῦ καζᾶ Θεσσαλονίκης ἔνεκα τῆς βιοτείας φορολογίας. Χρον. 3 Σιαμπάν 1117=20 Νοεμβρίου 1705. Κ. 14 σ. 85—86.

49. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀρματολῶν νὺν εἰσπράττουν πλέον τῶν καθορισθέντων φρόνων διαβάσεως ἐκ τῶν ντερβενίων. Χρον. 28 Ραμαζὰν 1117=12 Ἰανουαρίου 1706. Κ. 14 σ. 87—88.

50. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν πιέσεων κατὰ τῶν φαγιάδων, τῶν ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἀρχιμυρωδῶν τῶν ἀνακτόρων. Χρον. τέλη Μουχαρὲμ 1118=17 Μαΐου 1706. Κ. 15 σ. 78.

51. Α. φ. περὶ διώξεως τοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης διεξαγόμενου λαθρεμπορίου πιερέ. Χρον. 8 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1118=13 Ἰουλίου 1706. Κ. 15 σ. 105.

52. Α. φ. περὶ ἐκβιαστικῶν μέτρων, ἀσκουμένων ὑπὸ τοῦ βοεβόδα τῆς Κασσάνδρας κατὰ τῶν φαγιάδων τῆς περιφερείας. Χρον. τέλη Ρετζέπ 1118=9 Νοεμβρίου 1706. Κ. 15 σ. 127—128.

53. Α. φ. περὶ ἐπιδομῆς τῶν ἀπογόνων τῶν κατακτητῶν εἰς τὴν ἀγορὰν Κιλκίς καὶ διαρπαγῆς διαφρόων εἰδῶν. Χρον. 3 Ραμαζὰν 1118=9 Δεκεμβρίου 1706. Κ. 15 σ. 128—129.

54. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως ἀσκήσεως πιεστικῶν μέτρων κατὰ

τῶν οαγιάδων τῆς χερσονήσου Κασσάνδρας. Χρον. 2 Σιαμπάν 1118=9 Νοεμβρίου 1706. K. 15 σ. 130—131.

55. "Εκθεσις τοῦ μωυτεσαρίφη Τρικάλων περὶ διαρπαγῆς χοηματαποστολῆς τοῦ δημοσίου ὑπὸ οαγιάδων τοῦ χωρίου Σπῆ τῆς Κατερίνης. Χρον. 24 Ραμαζάν 1118=30 Δεκεμβρίου 1706. K. 15 σ. 157.

56. A. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως ἐνοχλήσεως τῶν οαγιάδων κατοίκων τῶν Μαντεμοχωρίων τῆς Χαλκιδικῆς. Χρον. 17 Σεβάλ 1118=22 Ἰανουαρίου 1707. K. 15 σ. 147—148.

57. "Εκθεσις τοῦ ἱεροδίκου Λαοίσσης περὶ διαρπαγῆς χοηματαποστολῆς τοῦ δημοσίου ὑπὸ τῶν οαγιάδων τοῦ χωρίου Σπῆ τῆς Κατερίνης. Χρον. 22 Σεβάλ 1118=27 Ἰανουαρίου 1707. K. 15 σ. 156.

58. A. φ. περὶ ἐνσκυψάσης ἐπιδημίας εἰς τὴν περιφέρειαν Μπεσικίων Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ως ἐκ τούτου ἐπιβαλλομένης ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας. Χρον. 22 Ζίλ χετζέ 1118=27 Μαρτίου 1707. K. 16 σ. 31—32.

59. A. φ. περὶ μαχοπροθέσμου καταβολῆς τῶν χρεῶν παρὰ τῶν κατοίκων Κασσάνδρας. Χρον. 23 Σαφέδη 1119=26 Μαΐου 1707. K. 16 σ. 18.

60. A. φ. περὶ παραχωρήσεως φορολογικῶν προνομίων εἰς τὰ χωρία τοῦ καζᾶ Θεσσαλονίκης, τὰ ἀτασχολούμενα μὲν ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου. Χρον. 12 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλη 1119=13 Ἰουνίου 1707. K. 16 σ. 25—26.

61. Κατάλογος ἀπογραφῆς τῶν χωρίων, τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ στρατιωτικὰ ἵπποφορβεῖα καὶ γναφεῖα τοῦ στρατοῦ περιοχῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 14 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλη 1119=15 Ἰουνίου 1707. K. 16 σ. 27.

62. Ἀναφορὰ τοῦ ἱεροδίκου Μπογδάνων περὶ διασπορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κάντζας Μπογδάνην ἔνεκα τῆς βαρείας φορολογίας. Χρον. 20 Ρετζέπ 1119=17 Ὀκτωβρίου 1707. K. 16 σ. 1.

63. A. φ. περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς φορολογίας τῶν οαγιάδων ἐκείνων, οἵτινες φυλάσσουν τὰ στενά εἰς τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης. Χρον. 3 Σιαμπάν 1119=30 Ἰανουαρίου 1708. K. 16 σ. 67.

64. A. φ. περὶ καταπαύσεως τῶν ἀσκουμένων πιεστικῶν μέτρων ἐπὸ τοῦ βοεβόδα κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βελβενδός—Κοζάνης. Χρον. 3 Ζίλ καντέ 1119=25 Ἰανουαρίου 1708. K. 16 σ. 68—69.

65. A. φ. περὶ παραπόνων, ὑποβληθέντων ὑπὸ κατοίκων τινῶν ἐξ Ἀγράφων, διαμενόντων εἰς Θεσσαλονίκην, παραπονούμενων διὰ φορολογικὰς πιέσεις. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχέλη 1119=30 Ἰουλίου 1707. K. 16 σ. 115.

66. A. φ. περὶ ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἅγιου Δημητρίου Θεσσαλονίκης. Χρον. 15 Μουχαρὲμ 1120=7 Ἀπριλίου 1708. K. 16 σ. 118.

67. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χοησιμοποιήσεως ὡς ξενώνων οἰκιῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀνηκουσῶν κατὰ κυριότητα εἰς μονὰς τοῦ Ἅγίου Ὁρούς. Χρον. ἀρχαὶ Σαφεὸς 1120=23 Ἀπριλίου 1708. K. 16 σ. 125.

68. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φορολογικῶν ζητημάτων τοῦ χωρίου Ἐπανωμῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐδὲ ἔβηλ. 1120=20 Ιουνίου 1708. K. 16 σ. 127.

69. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως ἀσκήσεως φορολογικῶν ὑπερβατιῶν κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἐπανωμῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐδὲ ἔβηλ. 1120=20 Ιουνίου 1708. K. 16 σ. 126.

70. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τοῦ παραγομένου ἀλατος εἰς τὴν λίμνην Λόγγου Χαλκιδικῆς. Χρον. 22 Τζεμάζη οὐδὲ ἔβηλ. 1120=10 Αὐγούστου 1708. K. 16 σ. 142—143.

71. Α. φ. περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν φαγιάδων ἱερακοτόφων τῆς περιφερείας Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης. Χρον. 15 Ραμεζὰν 1118=21 Δεκεμβρίου 1706. K. 16 σ. 143.

72. Α. φ. περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δαγιάδων τοῦ Ἀβρέτ Χιπσάρ (Κιλκίς) ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν Τούρκων τοκογλύφων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Τζεμάζη οὐδὲ ἀχὴλ 1120=16 Σεπτεμβρίου 1708. K. 16 σ. 147.

73. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως ἐπεκτάσεως τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν συναγωγῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 20 Σεβάλ 1120=2 Πανοναραϊού 1709. K. 16 σ. 161.

74. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν παρανόμων ἐνεργειῶν ὑπὸ τῶν γενιτσάρων, τῶν ἀσκονμένων κατὰ τῶν διατηρούντων ξενοδοχεῖα ἐν Θεσσαλονίκῃ. Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐδὲ ἔβηλ. 1121=25 Μαΐου 1709. K. 16 σ. 222.

75. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ τῆς βακουφικῆς περιφερείας Κασσάνδραις. Χρον. 5 Ρεμπῆ οὐδὲ ἔβηλ. 1121=15 Μαΐου 1709. K. 16 σ. 210—211.

76. Α. φ. περὶ ἀφαιρέσεως τῆς νομῆς τιμαρίου ἀπὸ Τούρκου τιμαριοῦχον ἐκ Περιεπέ, συνεργαζόμενον μὲν ληστὰς καὶ κλέφτες. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐδὲ ἔβηλ. 1121=9 Ιουλίου 1709. K. 16 σ. 222—223.

77. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως πωλήσεως σιτηρῶν εἰς τοὺς ἐμπολέμους Γάλλους καὶ Ἐνετούς. Χρον. Ρετζέπ 1121=ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1709. K. 16 σ. 232—233.

78. Α. φ. περὶ τῶν ἀσκονμένων πιεστικῶν μέτοων ὑπὸ τοῦ μου τεσελίμη τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς. Χρον. τέλη ΖÙλ καὶ τέλε 1121=31 Ιανουαρίου 1710. K. 16 σ. 249.

79. Α. φ. ἔξιστοροῦ τὴν μάχην τοῦ Προύθου πεταξὺ Τούρκων

καὶ Ρώσων καὶ τὸν δόρους τῆς ἐπακολουθησάσης ἀνακωχῆς. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐδὲ ἀχὴρ 1123=31 Ἰουλίου 1711. Κ. 20 σ. 59—61.

80. Α. φ. περὶ τιμωρίας τῶν ραγιάδων τῆς Ναούσσης, ἀντιδρώντων εἰς τὴν συγκέντρωσιν σιτηρῶν παρὰ τοῦ δημοσίου. Χρον. 29 Ζὶλ χετζὲ 1123=6 Φεβρουαρίου 1712. Κ. 21 σ. 15.

81. Α. φ. ἀναφερόμενον εἰς βιαιοπραγίας Ἀλβανῶν ἀρματολῶν καὶ φυλάκων τῶν ντεφβενίων κατὰ χριστιανῶν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Χρον. τέλη Ζὶλ χετζὲ 1123=7 Φεβρουαρίου 1712. Κ. 21 σ. 13.

82. Α. φ. περὶ διώξεως τῶν ἐπιδραμόντων ληστῶν εἰς τὰς περιφερείας Γενιτσῶν καὶ Κιλκίς. Χρον. 1124=ἀρχεται ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1712. Κ. 21 σ. 55.

83. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης, ἀπαγορεύουσα τὴν κατισκευὴν οὕνου ἐκ σταυροῦ, θεωρουμένου τούτου ὡς μητρὸς πάσης κακίας. Χρον. 22 Ραμαζὰν 1126=1 Ὁκτωβρίου 1714. Κ. 22 σ. 111.

84. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐκκλησιῶν εἰς περιφερείας τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου. Χρον. τέλη Ζὶλ καντὲ 1126=11 Νοεμβρίου 1714. Κ. 22 σ. 64.

85. Α. φ. περὶ ἀποπομπῆς τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἐνετίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἐκδιώξεως ὅλων τῶν Ἐνετῶν ἐκ Τουρκίας ἔνεκα τῆς παραβιάσεως τῶν συνθηκῶν ἐκ μέρους τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας. Χρον. τέλη Ζὶλ καντὲ 1126=7 Δεκεμβρίου 1714. Κ. 22 σ. 144.

86. Α. φ. ἔξιστοροῦν τὰς μάχας μεταξὺ Ἐνετῶν καὶ Τούρκων εἰς Μαυροβούνιον, Βοσνίαν, Ἀλβανίαν, Ναύπακτον κλπ. Χρον. ἀρχαὶ Ζὶλ χετζὲ 1126=8 Δεκεμβρίου 1714. Κ. 22 σ. 147—150.

87. Ἡ. π. ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐπίλυσιν φροντογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 17 Τζεμάζη οὐδὲ ἀχὴρ 1127=10 Ἰουνίου 1715. Κ. 25 σ. 22—23.

88. Ἀναφορὰ παραπόνων τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Βλατάδων κατὰ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἰγνατίου διὰ τὴν παράνομον διακατοχὴν καὶ νοιτὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἅγιου Ἀθανασίου Θεσσαλονίκης, ἀνηκούσης τῇ μονῇ Χρον. 1127=ἀρχεται ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1715. Κ. 26 σ. 42.

89. Α. φ. περὶ λιποταξίας ἐξ χιλιάδων ἀνδρῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν προοριζομένων διὰ τὴν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐκστρατείαν καὶ οἴτινες διεσκορπίσθησαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν. Χρον. τέλη Ρετζὲπ 1127=1 Αὐγούστου 1715. Κ. 27 σ. 6.

90. Α. φ. περὶ παραμονῆς τοῦ Χαλίφη εἰς Σέρρας διὰ τὸν ἔօρτασμὸν τῆς νίκης κατὰ τῶν Ἐνετῶν εἰς Πελοπόννησον. Χρον. τέλη Σιαμπὰν 1127=30 Αὐγούστου 1715. Κ. 27 σ. 11.

91. Ι. π. περὶ τραυματισμοῦ Ἐλληνος ὑπὸ Τούρκου καὶ συμβιβίσθασμὸς τῆς ὑποθέσεως. Χρον. 28 Σεβαλ 1127=27 Ὁκτωβρίου 1715. Κ. 25 σ. 66.

92. Κατακτητήριον Α. φ. ἀναφερόμενον λεπτομερῶς εἰς τὴν ἀνακτάληψιν τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐκδίωξιν τῶν Ἐνετῶν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἴγαίου, τῆς Λευκάδος καὶ τῆς Κορίτης. Χρον. μέσαι Zīl καντὲ 1127=12 Νοεμβρίου 1715. Κ. 26 σ. 83—92.

93. Α. φ. ἀναφερόμενον εἰς τοπικὴν στάσιν κατοίκων τῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης, προσκληθεῖσαν ἐκ φρούριογικῶν ἐπιβαρύνσεων. Χρον. 21 Zīl καντὲ 1127=18 Νοεμβρίου 1715. Κ. 26 σ. 43—44.

94. Α. φ. περὶ ἀσκουμένων πιεστικῶν μέτρων ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κατὰ τῶν οραγιάδων τῆς πόλεως. Χρον. 10 Zīl χετζέ 1127=7 Δεκεμβρίου 1715. Κ. 26 σ. 93.

95. Α. φ. περὶ τῶν προξενούμενων ζημιῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Χαλκιδικῆς ὑπὸ πειρατικῶν πλοίων. Χρον. τέλη Σαφέρο 1128=23 Φεβρουαρίου 1716. Κ. 26 σ. 193.

96. Α. φ. περὶ κακοποιήσεως παρὰ γενιτσάρων τῆς Θεσσαλονίκης Γάλλου Ἱερέως καὶ τῆς ἐνεργείας πιραστάσεων ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας. Χρον. ἀρχαὶ Zīl καντὲ 1128=18 Ὁκτωβρίου 1716. Κ. 28 σ. 2.

97. Α. φ. περὶ συνάψεως συνθήκης φιλίας καὶ ἐμπορίου μεταξὺ Τουρκίας καὶ Γαλλίας. Χρον. ἀρχαὶ Μουχαρέμ 1129=16 Δεκεμβρίου 1716. Κ. 28 σ. 28.

98. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν ἡππων καὶ μεντζιλίων (σταθμῶν). Χρον. 20 Σαφέρο 1129=3 Φεβρουαρίου 1717. Κ. 28 σ. 37—38.

99. Α. φ. περὶ ἐνεργούμενων φαδιουργιῶν καὶ ὑπερβασιῶν ξένων μοναγῶν εἰς βάρος τῆς μονῆς Βλατάδων καὶ ἔξοδίας αὐτῶν. Χρον. Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1129=ἀπὸ 15 Μαρτίου 1717. Κ. 28 σ. 85.

100. Α. φ. περὶ ἐκτοπίσεως τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἰγνατίου. Χρον. ἀρχαὶ Ρετζέπ 1130=31 Μαΐου 1718. Κ. 30 σ. 84.¹

101. Ι. π. περὶ διακανονισμοῦ φρούριογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἐλλήνων καὶ Ἐβραίων Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη 27 Ραμαζάν 1130=24 Αὔγουστου 1718. Κ. 29 σ. 105.

¹ Εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30 κώδικος ὑπάρχει σημείωσις, ὃς ἡ οὐσία προκύπτει ὅτι συνεπείᾳ σφραγίδων ἀνέμου κατεστράφη ὁ μιναρὲς τοῦ Κασιμιέ τζαμῆ (Ἄγιου Δημητρίου) τὴν 3 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1131=23 Ἀπριλίου 1719.

102. Α. φ. περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων εἰς τοὺς ωαγιᾶδες Χρον. τέλη Ραμαζὰν 1130=27 Αὐγούστου 1718. K. 30 σ. 2—3.

103. Α. φ. περὶ ἐπιμέσεως τῶν Ναουσσαίων ἀρματολῶν κατὰ τοῦ τουρκικοῦ διοικητηρίου τῆς Ναούσσης Χρον. τέλη Ραμαζὰν 1130=27 Αὐγούστου 1718. K. 30 σ. 85. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες σ. 77.

104. Α. φ. περὶ ὑποβληθέντων παραπόνων τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἰγνατίου κατὰ τῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως Χρον. τέλη Ζίλι χετζὲ 1130=24 Νοεμβρίου 1718. K. 30 σ. 86.

105. Α. φ. περὶ γενομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιδείξεων κατὰ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν τοῦ πρεσβευτοῦ τοῦ Ρωμαϊκοῦ¹ χράτους Χρον. 12 Ρετζέπ 1131=31 Μαΐου 1719. K. 30 σ. 88.

106. Α. φ. περὶ καταργήσεως ἀξιωμάτων τινῶν Τούφκων ἀξιωματούχων ἔνεκα τῆς κακῆς παρ' αὐτῶν ἀσκήσεως Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1131=5 Φεβρουαρίου 1719. K. 30 σ. 46—47.

107. Α. φ. περὶ ἀποφυλακίσεως ωαγιᾶ τῆς Κορίνθου, συλληφθέντος εἰς Ηελοπόννησον, κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγγλου πρεσβευτοῦ Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1131=5 Φεβρουαρίου 1719; K. 30 σ. 58.

108. Α. φ. ἀναιρεόμενον εἰς φόνους καὶ βιαιοπραγίας, διαπραγμεύσις ὑπὸ σημαινόντων Τούφκων κατὰ κατοίκων τῆς περιφερείας Κοζάνης Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχήρ 1131=31 Μαρτίου 1719. K. 30 σ. 78.

109. Α. φ. περὶ τῶν γενομένων ἀναστάτώσεων καὶ διασαλεύσεως τῆς τάξεως εἰς τὰς περιφερείας Μοναστηρίου καὶ Φλωρίνης ἐκ μέρους τῶν Ἀλβανῶν ἀρματολῶν Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχήρ 1132=11 Μαρτίου 1720. K. 30 σ. 150—152. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες σ. 78—81.

110. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς βάρος τῆς βακουφικῆς περιουσίας Χρον. ἀρχαὶ Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχήρ 1132=11 Φεβρουαρίου 1720. K. 30 σ. 128.

111. Α. φ. περὶ διορισμοῦ ωαγιάδων πρὸς φύλαξιν ντερβενίων ὡς ἐκ τῆς ἐπιδειχθείσης ἀπληστίας τῶν Τούφκων φυλάκων (παντού). Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλὴ ἐβέλ 1132=12 Μαρτίου 1720. K. 30 σ. 141.

112. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φορολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης Χρον. 12 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1133=31 Δεκεμβρίου 1720. K. 31 σ. 10.

113. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φορολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ

¹ Ἐννοεῖ τὸν αὐτεργιακὸν μονάρχην, δοτις ἔφερε τὸν τίτλον τοῦτον.

'Ελλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 12 Σιαμπὰν 1133=8
Ίουνίου 1721. K. 31 σ. 29.

114. A. φ. περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν κυκλοφορούντων νομισμάτων. Χρον. 5 Ζίλ χετζὲ 1133=27 Σεπτεμβρίου 1721. K. 31 σ. 35—36.

115. A. φ. περὶ τῆς ἀρχηγίας τῶν ἀρματολῶν τῆς Ρούμελης. Χρον. τέλη Ζίλ καντέ 1133=22 Σεπτεμβρίου 1721. Ἐδημοσιεύθη Ἀρματολοὶ καὶ ἀλέφτες σ. 82—87.

116. A. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως συνάψεως τοίτου γάμου μεταξὺ χοι-στιανῶν διὰ μέσου τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Χρον. τέλη Ζίλ χετζὲ 1133=21 Ὁκτωβρίου 1721. K. 30 σ. 182.

117. A. φ. περὶ τοῦ εἰς Τουρκίαν διαμένοντος ἡγεμόνος τῆς Οὐγ-γαφίας Ρακόφσκυ. Χρον. ἀρχαὶ Μουζαφέμ 1134=23 Ὁκτωβρίου 1721. K. 32 σ. 24—25.

118. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης περὶ διώξεως καὶ συλλήψεως τῶν διαθεσάντων σιτηρὰ εἰς Εὐρωπαῖς. Χρον. 4 Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1134=22 Ἰανουαρίου 1722. K. 32 σ. 3.

119. A. φ. περὶ διακανονισμοῦ φροδολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλ-λήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 23 Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1134=10 Φεβρουαρίου 1722. K. 32 σ. 40.

120. A. φ. περὶ φυλακίσεως εἰς τὸ φρούριον Καβάλλας ραγιάδων τοῦ ἵπποφορβείου Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1134=16 Φεβρουαρίου 1722. K. 32 σ. 12.

121. A. φ. περὶ τῶν ἀρματολῶν τῶν ντερβενίων τῆς Ρούμελης. Χρον. 2 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1134=20 Μαρτίου 1722. K. 32 σ. 56—57.

122. Ἡ. π. περὶ φρόνου δύο δερβισῶν μεταξὺ τῶν χωρίων Ἀϊβάτι καὶ Νταούτ Μπαλῆ Θεσσαλονίκης. Χρον. 20 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1134=3 Ἀπριλίου 1722. K. 33 σ. 18.

123. Ἡ. π. περὶ φρόνου ἐκ προμελέτης χριστιανῶν μεταξὺ Σωκοῦ καὶ Γκιομίτες τῆς περιφερείας Λαγκαδᾶ. Χρον. 23 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1134=5 Ἀπριλίου 1722. K. 33 σ. 19.

124. Ἡ. π. περὶ τοῦ φόρου αἴματος (τέμι χετέρ) χριστιανῶν, δολοφο-νηθέντος εἰς Μαγαλάδες Γιουρούκων. Χρον. 13 Ρετζέπ 1134=29 Ἀπρι-λίου 1722. K. 33 σ. 22.

125. A. φ. περὶ διακανονισμοῦ φροδολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1132=11 Ἀπριλίου 1720. K. 32 σ. 55.

126. A. φ. περὶ παραπόνων τῶν ραγιάδων Θεσσαλονίκης κατὰ τοῦ

διοικητοῦ τοῦ σαντζακίου. Χρον. τέλη Σιαμπάν 1134=14 Ἰουνίου 1722. K. 32 σ. 62—63.

127. Α. φ. περὶ παραπόνων τῶν χριστιανῶν Θεσσαλονίκης κατὰ τοῦ μητροπολίτου Ἰγνατίου. Χρον. ἀρχαὶ Ραμαζὰν 1134=15 Ἰουνίου 1722. K. 32 σ. 59—60.

128. Α. φ. περὶ παραπόνων τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἰγνατίου. Χρον. ἀρχαὶ Ραμαζὰν 1134=15 Ἰουνίου 1722. K. 32 σ. 60.

129. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρεύσεως Θεσσαλονίκης ἐκ Χορτιάτη. Χρον. τέλη Ζιλ καντὲ 1134=10 Σεπτεμβρίου 1722. K. 32 σ. 89—90.

130. Α. φ. περὶ τῆς λάθισας κατεδαφίσεως καὶ ἀνεγέρσεως νέας καὶ μεγαλυτέρας ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Νικολάου Θεσσαλονίκης. Χρον. 27 Ζιλ κατέζε 1134=7 ὁκτωβρίου 1722. K. 32 σ. 69.

131. Α. φ. περὶ ἐγκαταστάσεως εἰς Θεσσαλονίκην τοῦ Εὐρωπαίου ἀρχηγοῦ τῶν Μπεραμπᾶς Φιλίπποι Όρλίκ. Χρον. 22 Μουχαρὲμ 1135=2 Νοεμβρίου 1722. K. 32 σ. 85.

132. Ι. π. περὶ παραγραφῆς ἀδικήματος βιαιοπραγίας ἔνεκα τῆς παρελεύσεως τριετίας. Χρον. 14 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1135=20 Ἰανουαρίου 1723. K. 33 σ. 50.

133. Ι. π. περὶ ἀναιτίου τραυματισμοῦ χριστιανοῦ. Χρον. 24 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1135=30 Ἰανουαρίου 1723. K. 33 σ. 56.

134. Ι. π. περὶ αὐτοτραυματισμοῦ χριστιανοῦ. Χρον. 14 Σιαμπάν 1135=20 Μαΐου 1723. K. 33 σ. 90.

135. Α. φ. περὶ ἔξορίας εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Ἀθώ τοῦ Μητροπολίτου Τριπόλεως καὶ Καρυταίνης κατόπιν παραπόνων τῶν οργιάδων. Χρον. ἀρχαὶ Ζιλ καντὲ 1136=23 Ἰουλίου 1724. K. 35 σ. 45.

136. Α. φ. περὶ διαταραχῶν, προκληθεισῶν ὑπὸ χριστιανῶν εἰς τουρκικὴν συνοικίαν τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. ἀρχαὶ Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1136=30 Δεκεμβρίου 1723. K. 35 σ. 49—50.

137. Δ. τοῦ μπεηλέουπη τῆς Ρούμελης, ἀφορῶσα εἰς τοὺς χωρικοὺς τῆς Ἐπιανωμῆς, οἵτινες ἐπεξέτειναν τὴν ἐκκλησίαν των ἄνευ ἀδείας. Χρον. 5 Ρεμπῆ οὐλὴ ἔβδολη 1137=22 Νοεμβρίου 1724. K. 35 σ. 76.

138. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης ἐν σχέσει μὲ ληστείαν, διαπραχθεῖσαν κατὰ χριστιανῶν τῆς περιφερείας Βυσσώνας. Χρον. 23 Ζιλ καντὲ 1137=3 Αὔγουστου 1725. K. 37 σ. 45.

139. Ι. π. περὶ διαρπαγῆς ἀποσκευῶν ταξιδευόντων χριστιανῶν ἐκ τῆς περιφερείας Σερρῶν. Χρον. 6 Ζιλ κατέζε 1137=16 Αὔγουστου 1725. K. 36 σ. 37—38.

140. Ι. π. περὶ βιατοργιῶν Ἐλλήνων καὶ Τούρκων κατὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς ἀλυκῆς Ἐλευθεροχωρίου. Χρον. 27 Ζὶλ χετὲ 1137=6 Σεπτεμβρίου 1725. Κ. 36 σ. 39—40.

141. Ι. π. περὶ φόνου χωρικοῦ ραγιᾶ ἐκ Σωζοῦ καὶ ἐνεργείας συστηματικῆς ἀνακρίσεως. Χρον. 14 Μουχαρὲμ 1138=22 Σεπτεμβρίου 1725. Κ. 36 σ. 50.

142. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως προσηλυτισμοῦ δρυμοδόξων ὥπὸ ἀπεσταλμένων τοῦ Πάπα. Χρον. 6 Σιαμπὰν 1138=9 Ἀπριλίου 1726 Κ. 37 σ. 115—116.

143. Ι. π. περὶ συλλήψεως ληστῶν χριστιανῶν ἐν τῇ τεριφερείᾳ Σερρῶν. Χρον. 10 Σεβάλ 1138=11 Ιουνίου 1726. Κ. 36 σ. 131.

144. Α. φ. περὶ βιαίου ἔξισλαμισμοῦ χριστιανῶν γυναικῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Τζεμάζη οὐλὴ ἐβέλ 1140=13 Ιανουαρίου 1728. Κ. 41 σ. 28—30.

145. Α. φ. περὶ ἐπισκευῶν τοῦ τζαμίου Κασιμιέ (ἐκκλησίας Ἀγίου Δημητρίου). Χρον. μέσα Ρετζέπ 1140=26 Φεβρουαρίου 1728. Κ. 41 σ. 41—42.

146. Α. φ. περὶ καταπαύσεως τῶν ἐκβιασμῶν, τῶν ἀσκουμένων ὥπὸ τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης κατὰ τῶν χριστιανῶν. Χρον. μέσα Σεβάλ 1140=26 Μαΐου 1728. Κ. 41 σ. 50.

147. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως ἀσκήσεως ἐκβιασμῶν κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. μέσα Σεβάλ 1140=26 Μαΐου 1728. Κ. 41 σ. 51.

148. Α. φ. ἐν σχέσει μὲ τὴν προκληθεῖσαν στάσιν παρὰ τῶν Ἀλβανῶν ἐν Κωνσταντινούπολει. Χρον. 16 Ζὶλ καντὲ 1143=12 Ιουνίου 1731. Κ. 44 σ. 34—35.

149. Πίναξ τροφίμων, χορηγουμένων ἡμερησίως εἰς τὸν ἐν αἰγαίῳ λωσίᾳ διατελοῦντα βασιλόπατα τῆς Περσίας Μιρζᾶ Σαφῆ. Χρον. 6 Μουχαρὲμ 1144=11 Ιουλίου 1731. Κ. 44 σ. 94.

150. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φροδολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἐλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 29 Σεβάλ 1143=27 Ἀπριλίου 1731. Κ. 44 σ. 79—81.

151. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φροδολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἐλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 10 Μουχαρὲμ 1144=15 Ιουλίου 1731. Κ. 44 σ. 115—117.

152. Α. φ. περὶ ἄγσεως τῶν ἐπιβληθέντων μέτρων σωφρονισμοῦ κατὰ τῶν Τούρκων τοῦ Ἀλγερίου, τῆς Τύνιδος καὶ τῆς Τριπολίτιδος ἐνεκα παραπτωμάτων. Χρον. τέλη Ρετζέπ 1144=28 Ιανουαρίου 1732. Κ. 44 σ. 159—161.

153. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ λογαριασμοῦ διαχειρίσεως τῆς μονῆς Βλατάδων. Χρον. 24 Σεβάλ. 1144=21 Ἀπριλίου 1732. Κ. 46 σ. 12.

154. Α. φ. τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου. Χρον. 4 Σαφέο 1145=28 Ἰουλίου 1732. Κ. 46 σ. 50.

155. Καταγραφὴ τῶν φρουρίων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ὁχυρόσεως αὐτῶν. Χρον. 22 Σαπτὰν 1145=7 Φεβρουαρίου 1733. Κ. 46 σ. 103—105.

156. Α. φ. περὶ τῶν φρουρίων τῆς Θεσσαλονίκης τῶν Μαντεμοχωρίων τῆς Χαλκιδικῆς. Χρον. 20 Σαφέο 1146=1 Αὐγούστου 1733. Κ. 51 σ. 158—159.

157. Α. φ. περὶ τῶν διαφορῶν τοῦ μητροπολίτου Κασσαβδρείας Θεοκλήτου, αἴτινες θὰ ἐκδικασθοῦν ἐν Κωνσταντινούπολει. Χρον. 20 Ζῦλι 1146=24 Μαΐου 1734. Κ. 51 σ. 21—22.

158. Α. φ. περὶ παροπλισμοῦ τῶν πολεμικῶν πλοίων, τῶν καταφυγόντων εἰς τουρκικὸς λιμένας κατὰ τὴν εἰς τὸ στενὸν τῶν Κυθέρων διεξαχθεῖσαν ναυμαχίαν υεταῖν Ἀντιρριακῶν καὶ Γάλλων. Χρον. ἀρχαὶ Σαφέο 1147=4 Ἰουλίου 1734. Κ. 160 σ. 22—23.

159. Α. φ. περὶ ληστείας Ἐβραίων ἀργυραιοιβῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων Χορτιάτη. Χρον. ἀρχαὶ Ρεμπῆ οὐλ. ἀζήρ 1147=1 Σεπτεμβρίου 1734. Κ. 51 σ. 37—38.

160. Α. φ. περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ πληρεξούσιου τῶν φαγιάδων τῶν κεφαλοχωρίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 3 Ραμαζὰν 1147=23 Ἰανουαρίου 1735. Κ. 51 σ. 108—109.

161. Α. φ. περὶ ἔξοδίας εἰς Ἀγιον Ὅρος μοναχῶν τῆς μονῆς Βλατάδων. Χρον. μέσα Μουχαῷ 1148=9 Ἰουνίου 1735. Κ. 51 σ. 138—139.

162. Ἱ. π. περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἀποζημιώσεως αἴματος γοτσιανοῦ, μέλλοντος νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν, εἰς ἣν περίπτωσιν ἀποθάνῃ. Χρον. 28 Μουχαῷ 1148=22 Ἰουνίου 1735. Κ. 21 σ. 1.

163. Ἱ. π. περὶ διαχειρίσεως τῶν προσόδων τῆς μονῆς Βλατάδων. Χρον. 8 Σαφέο 1148=30 Ἰουνίου 1735. Κ. 52 σ. 3.

164. Α. φ. περὶ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν ἀναπληρωτῶν τοῦ ἱεροδίκου Θεσσαλονίκης, τῶν ἔξερχομένων εἰς περιοδείαν. Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐλ. ἔβηλ 1148=5 Αὐγούστου 1735. Κ. 51 σ. 210—211.

165. Ἱ. π. περὶ διορισμοῦ προέδρου τῆς συντεχνίας τῶν Ἑλλήνων γουναράδων Θεσσαλονίκης. Χρον. 2 Ζῦλι καντὲ 1148=16 Μαρτίου 1736. Κ. 52 σ. 15.

166. Ἱ. π. περιέχουσα μήνυσιν Ἀγγλου ὑπὸ Ἑλληνος ἐπὶ τραυμα-

τισμῷ ἐξ ἀμελείας. Χρον. 11 Τζεμάζη οὐλὴ ἔβηλ 1149=17 Σεπτεμβρίου 1736. K. 52 σ. 168.

167. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον τῶν φόρων τῶν ραγιάδων συνεπείᾳ τῆς κατὰ τῆς Ρωσίας ἐκστρατείας. Χρον. τέλη Σιαμπάν 1150=23 Δεκεμβρίου 1737. K. 55 σ. 13.

168. Α. φ. ἀπαγορεύον τὴν ἀσκησιν τιθαννικῶν μέσων κατὰ τῶν ραγιάδων ὑπὸ τοῦ βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. Ζὴλ χειζὲ 1150=ἀπὸ 22 Μαρτίου 1738. K. 55 σ. 46—47

169. Α. φ. ἐξιστοροῦν τὰς μάχας μεταξὺ Αὐστριακῶν καὶ Τούρκων εἰς τὴν περιφέρειαν Βελιγραδίου. Χρον. ἀρχαὶ Σιαμπάν 1152=3 Νοεμβρίου 1739. K. 56 σ. 57—59.

170. Α. φ. ἀναφερούμενον εἰς τὴν μετοίκησιν ραγιάδων εἰς Κωνσταντινούπολιν, προερχομένων ἐκ τῶν καζάδων τῆς Ρούμελης ἐνεκα τῶν πολλαπλῶν φυσολογιῶν. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1153=25 Ἰουλίου 1740. K. 59 σ. 10—11.

171. Α. φ. περὶ τοῦ ἀσκούμενου ἐκβιασμοῦ ὑπὸ Τούρκων τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τῶν ραγιάδων τοῦ χωρίου Λαΐνα τῆς περιφέρειας Λαγκαδᾶ. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλὴ ἀχὴρ 1153=25 Αὐγούστου 1740. K. 59 σ. 21—22.

172. Α. φ. περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς συντεχνίας τῶν βισφέων πλησίον τῆς Πύλης τοῦ Βαρδαρίου. Χρον. ἀρχαὶ Σιαμπάν 1155=1 Ὁκτωβρίου 1742. K. 66 σ. 55.

173. Α. φ. περὶ τῆς λεηλασίας τοῦ βακουφικοῦ κτήματος Κασσάνδρας ὑπὸ Ἑλλήνων κονδράρων. Χρον. μέσα Σιαμπάν 1155=15 Ὁκτωβρίου 1742. K. 66 σ. 55. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολὸι καὶ Κλέφτες κλπ. σ. 88.

174. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τῶν παραγομένων εἰδῶν διὰ τὰ αὐτοκρατορικὰ λουτρά. Χρον. 23 Ζὴλ χειζὲ 1155=18 Φεβρουαρίου 1743. K. 66 σ. 24.

175. Α. φ. περὶ τῆς διαταράξεως τῆς τάξεως ἐν Σιατίστῃ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς Μήτου Χατζημάρκου, εὑρισκομένου ἐν συνεργασίᾳ μὲ ληστὰς τῆς περιφέρειας. Χρον. Ρετέζετ 1159=Σεπτέμβριος 1746. K. 70 σ. 21—22.

176. Α. φ. περὶ τῆς συναφθείσης συνθήκης εἰρήνης καὶ φιλίας μεταξὺ τοῦ χαλίφη καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους Φραγκίσκου. Χρον. ἀρχαὶ Ζὴλ καντὲ 1160=4 Νοεμβρίου 1747. K. 71¹ σ. 96—97.

¹ Ἐν ἀρχῇ τοῦ Κώδικος 71 ὑπάρχει ἱεροδικαστικὴ σημείωσις, καθ' ἥν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1747 ἐνέσκυψε εἰς Θεσσαλονίκην βαρύς παγετός.

177. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναμίξεως Ἑλλήνων, Ἐβραίων κ.λ.π. εἰς τὰ ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Βλαχίᾳ παραγόμενα προτόντα ἐπὶ τῷ ὑπονόμῳ, διτὶ συνεργάζονται καὶ προμηθεύουν τουαῦτα εἰς ἔχθρικὰς γώρας. Χρον. ἀρχαὶ Σιαφέρ 1164=31 Δεκεμβρίου 1750. K. 77 σ. 6—8.

178. Πίναξ ἔξισταις μετέντον χριστιανῶν. Χρον. 3 Ζεῦς καντέ 1166=2 Σεπτεμβρίου 1752. K. 82 σ. 1.

179. Εὐλαβοιστήριος πρᾶξις, συνταχθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἱεροδίκου Θεσσαλονίκης ἐκ μέρους ἐκπροσώπων διαφόρων καζάδων τῆς Θεσσαλονίκης, ἀφορῶσα εἰς τὴν καλὴν διοίκησιν σημαίνοντος διθυμιανοῦ. Χρον. 18 Σιαμπάν 1166=21 Ιουνίου 1752. K. 82 σ. 112—113.

180. Α. φ. περὶ καταπαύσεως τῶν ἀσκονμένων κατὰ τῶν φαγιάδων πιεστικῶν μέτρων. Χρον. ἀρχαὶ Ρετζέπ 1168=13 Ἀπριλίου 1755. K. 87 σ. 69—70.

181. Α. φ. περὶ καταλήψεως ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῆς περιονσίας τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης, κηρυχθέντος ἐκπτώτου συνεπείᾳ καταχοήσεων. Χρον. μέσα Ρετζέπ 1168=28 Ἀπριλίου 1755. K. 87 σ. 71.

182. Α. φ. περὶ διαφυλάξεως τῶν ντερβενίων ὑπὸ ἐμπίστων μονσουλμάνων. Χρον. 10 Μουχαρὲ 1171=24 Δεκεμβρίου 1757. K. 92 σ. 42—44

183. Α. φ. περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν διοικητῶν καὶ σαντζακίων. Χρον. . . . Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1171=ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1757. K. 92 σ. 82—84.

184. Ι. π. περὶ τραυματισμοῦ Ἑλληνος ὑπὸ Ὁθωμανοῦ εἰς Καλαμαριάν Θεσσαλονίκης. Χρον. 12 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1171=25 Νοεμβρίου 1757. K. 93 σ. 19.

185. Α. φ. περὶ καταπαύσεως τῶν πιεστικῶν μέτρων κατὰ τῶν φαγιάδων. Χρον. ἀρχαὶ Σεβάλ 1174=6 Μαΐου 1760. K. 81 σ. 89.

186. Πίναξ τῶν προξενικῶν διερμηνέων Θεσσαλονίκης. Χρον. 1 Τζεμαζή οὐλὴ ἐβέλ 1176=18 Νοεμβρίου 1761. K. 94 σ. 33—34.

187. Α. φ. περὶ διαφαγῆς ὑπὸ Ἀλβανῶν πειρατῶν τῶν ἐμπορευμάτων πλοίουν ὑπὸ γαλλικὴν σημαίαν, ναυλοχοῦντος εἰς λιμένα τῆς Ἀττικῆς. Χρον. ἔλλιπής. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1176=1761. K. 94 σ. 49.

188. Α. φ. περὶ κακῆς διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιονσίας ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Σεραφείμ. Χρον. 18 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1176=7 Ὁκτωβρίου 1761. K. 101 σ. 31.

189. Ι. π. περὶ τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων διὰ τὸν ἐπαναπατησμὸν μετοικησάντων φαγιάδων. Χρον. Ρεμπῆ οὐλὴ ἀζὴρ 1176=10 Νοεμβρίου 1761. K. 102 σ. 20.

190. Α. φ. περὶ ἔξορίας τοῦ πατριάρχου Ἀχρίδος Κυρίλλου εἰς Ἅγιον Ὄρος. Χρον. 9 Ραιμάζαν 1176=24 Μαρτίου 1762. K. 101 σ. 98.

191. Α. φ. περὶ ἀσκούμενων πιεστικῶν μέτρων καὶ ἡ τῶν Μαντεμο-
χωριτῶν παρὰ τὰ χορηγηθέντα προνόμια. Χρον. 12 Σεβάλ 1176=26 Ἀπρι-
λίου 1762. K. 101 σ. 99—100.

192. Πίναξ ἔξιλαμισθέντων χριστιανῶν. Χρον. ἐλλιπῆς 1178=ἀπὸ
1 Ἰουνίου 1764. K. 105 σ. 1.

193. Α. φ. περὶ τοῦ διεξαγομένου ἀθμείτου ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ¹
Ἐλλήνων καὶ Ἐβραίων γουναράδων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. τέλη Σαφεὶ²
1181=27 Ἰουλίου 1767. K. 113 σ. 23.

194. Α. φ. περὶ ἀπέλευθερώσεως τῶν συλληφθέντων ὑπηκόων τοῦ
ἀντοχράτορος τῆς Αὐστρίας. Χρον. . . . Τζεμάζη οὐδὲ ἐβέλ 1181=ἀπὸ 25
Σεπτεμβρίου 1767. K. 113 σ. 20-21.

195. Ἱ. π. περὶ ληστείας, διαπραχθείσης εἰς βάρος ταξιδευόντων
Ἐλλήνων ἐκ Καστορίας εἰς τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης. Χρον. 15 Τζε-
μάζη οὐδὲ ἀχὴρ 1181=8 Νοεμβρίου 1767. K. 113 σ. 30.

196. Α. φ. περὶ τῶν καθηκόντων τῶν βαθμούχων τοῦ κράτους.
Χρον. 9 Πετέντεπ 1181=1 Δεκεμβρίου 1767. K. 136 σ. 37.

197. Α. φ. περὶ ἐπιθέσεως φωσπολωνικῶν στρατευμάτων κατὰ
τοῦ φρουρίου Χοτίν τῆς Βεσσαραβίας. Χρον. 18 Σαφεὶ 1186=22 Μαΐου
1772. K. 118 σ. 1.

198. Α. φ. περὶ εἰσβολῆς τῶν Ρώσων εἰς Βλαχίαν, Μολδαβίαν
καὶ Ταταρίαν καὶ γενικῆς κινητοποιήσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. . . . Ζιλ
χετέ 1184=ἀπὸ 18 Μαρτίου 1771. K. 121 σ. 40-42.

199. Διαταγὴ τοῦ ἀρχιναυάρχου τοῦ τουρκικοῦ στόλου περὶ ἔξοπλι-
σμοῦ φρεγατῶν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀκτῶν ἀπὸ ἐπιθέσεις τῶν Ρώσων.
Χρον. 9 Μουχαρέμ 1185=24 Ἀπριλίου 1771. K. 121 σελ. 128-129.

200. Δ. (πιθανῶς τοῦ μπεηλέρμπεη τῆς Ρούμελης) περὶ κατάπλευ-
ρωσικοῦ στόλου εἰς τὸ Αλγαΐον καὶ ἀποβάσεως φωσικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν
Τένεδον καὶ εἰς ἄλλας νήσους. Χρον. . . . Ρεμπῆ οὐδὲ ἀχὴρ 1185=ἀπὸ 14
Ιουνίου 1771. K. 121 σελ. 90.

201. Α. φ. περὶ συλλήψεως ἐλληνικῶν πλοιαρίων, προμηθευόντων
τρόφιμα εἰς τὸν φωσικὸν στόλον. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐδὲ ἐβέλ 1185=13
Ιουνίου 1771. K. 121 σ. 102-103.

202. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀφορᾶσα εἰς τὸν φόνον Ἐβραίου
ὑπὸ κακοποιῶν. Χρον. 11 Σεβάλ 1185=17 Ἰανουαρίου 1772. K. 121 σ. 122.

203. Ἱ. π. ἀφορᾶσα εἰς τὴν σύλληψιν τεσσάρων φαριανῶν πλοίων

ἕπο δωσικὴν σημαίαν, ἀτινα συνέπομπον μετὰ τῶν Ρώσων. Χρον. 2 Ζὶλ καντὲ 1185=6 Φεβρουαρίου 1772 Κ. 121 σ. 129.

204. Α. φ. κατὰ τὸ δποῖον ὁ δωσικὸς στόλος, πεφερόμενος εἰς τὸ Αἴγαλον, σκοπεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἀποβάσεις. Χρον. τέλη Ζὶλ κετὲ 1185=6 Ἀπριλίου 1772 Κ. 123 σ. 25-26.

205. Α. φ. περὶ συναφθείσης ἀνακωχῆς μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας. Χρον. Μέσα Τζεμάζη οὐλ ἐβέλ 1186=15 Αὐγούστου 1771. Κ. 123 σελ. 92 95.

206. Α. φ. περὶ παραβιάσεως τῶν ὅρων τῆς ἀνακωχῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων καὶ τῶν ἀρξαμένων νέων δωσιτουρχικῶν ἐπιχειρήσεων. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1186=14 Σεπτεμβρίου 1772. Κ. 123 σ. 113-115.

207. Α. φ. προτρέπον τοὺς μουσουλμάνους νὰ ἀγωνισθῶν μετὰ φανατισμοῦ κατὰ τῶν Ρώσων. Χρον. . . . Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1186 = ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1772. Κ. 123 σελ. 109 110.

208. Α. φ. περὶ νέων μαχῶν μεταξὺ Ρώσων καὶ Τούρκων εἰς Φωτίανην. Χρον. 1 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1187=20 Αὐγούστου 1773. Κ. 126 σελ. 97-99.

209. Α. φ. περὶ συνάψεως συνθήκης μεταξὺ Ρώσων καὶ Τούρκων. Χρον. μέσα Μουχαφέμ 1189=18 Μαρτίου 1775. Κ. 131 σ 35—36.

210. Α. φ. περὶ ἐπιδρομῆς Ἑλλήνων κουρσάρων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Καραμόσκου κατὰ τῆς γερσονήσου Κασσάνδραις. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλ ἐβέλ 1189=18 Ιουλίου 1775. Κ. 126 σ. 102—103. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες σ. 102.

211. Α. φ. περὶ φροδολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 21 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1189=19 Αὐγούστου 1775. Κ. 126 σ. 150—151.

212. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. Ρεμπῆ οὐλ ἐβέλ 1191=ἀπὸ 9 Ἀπριλίου. Κ. 135 σ. 43.

213. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 17 Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1192=4 Μαΐου 1779. Κ. 137 σ. 30.

214. Α. φ. περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλογῆς τῶν ἀγιάντιδων. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλ ἐβέλ 1193=17 Ἀπριλίου 1779. Κ. 137 σ. 56—57.

215. Α. φ. περιέλον δριμὺ κατηγορητήριον κατὰ τῆς ἀλβανικῆς φυλῆς ὡς ὑπούλου καὶ προδοτικῆς καὶ ἀφαίρεσιν τιμαρίων καὶ βαθμῶν παρ Ἀλβανῶν. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1193=30 Ιουνίου 1779. Κ. 137 σ. 63. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες σ. 103—105.

216. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 3 Σεβαλ 1193=14 Ὁκτωβρίου 1779. Κ. 137 σ. 93.

217. Πίναξ ἔξισταμισθέντων χριστιανῶν. Χρον. Ρεμπῆ οὐλ. ἀχήρο 1174=24 Ἀποιλίου 1780. K. 138 σ. 1.

218. Α. φ. περὶ ἀνεγέρσεως ἐν τῷ καζά Ἰελασσῶνος τῆς μονῆς Σπαρμοῦ. Χρον. ἀρχαὶ Μουχαρέμ 1194=8 Ἰανουαρίου 1780. K. 138 σ. 6.

219. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καταπιέσεως τῶν μητροπ. λιτῶν παρὰ δημοσίων δογάνων. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλ. ἀχήρο 1194=5 Μαΐου 1780. K. 138 σ. 22.

220. Α. φ. περὶ τῶν καταθλιπτικῶν φροδολογικῶν μέτρων κατὰ τῶν ραγιάδων. Χρον. ἀρχαὶ Ρετέζη 1194=4 Ιουλίου 1780. K. 138 σ. 36—38.

221. Ι. π. περὶ διακανονισμοῦ φροδολογικῶν ζητημάτων. Χρον. 15 Σιαμπάν 1194=17 Αὐγούστου 1780. K. 138 σ. 38—39.

222. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 14 Σιαμπάν 1195=5 Αὐγούστου 1781. K. 141 σ. 2.

223. Ι. π. περὶ προμηθείας σησαμελαίου εἰς τὸ βιλαέτιον Θεσσαλονίκης. Χρον. 3 Τζεμάζη οὐλ. ἐβέλ 1197=6 Ἀποιλίου 1783. K. 145 σ. 58.

224. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 6 Ζὶλ καντὲ 1197=3 Ὁκτωβρίου 1783. K. 145 σ. 78.

225. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας. Χρον. 9 Ζὶλ καντὲ 1197=6 Ὁκτωβρίου 1783. K. 145 σ. 168—169.

226. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν ὑπὸ τῶν Ρώσων κατάληψιν τῆς Κοιμαίας, τὴν κάθοδον τοῦ Ρώσου στρατηγοῦ Ποτέμκιν εἰς τὰ σύνορα καὶ τὴν ἀπειλὴν κηρύζεως πολέμου μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας. Χρον. ἀρχαὶ Ζὶλ καντὲ 1201=15 Αὐγούστου 1787. K. 154 σ. 48—49.

227. Α. φ. περὶ παραπόνων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας Σουαζὲλ Γκουφιὲ διὰ βιαιοπραγίας κατὰ Γάλλων ὑπηρόων ἐν Θεσσαλονίκῃ. Χρον. μέσα Ζὶλ καντὲ 1201=29 Αὐγούστου 1789 K. 154 σ. 68—69.

228. Πίναξ ἔξισταμισθέντων χριστιανῶν. Χρον. ἐλλιπῆς. 1203=Ἀπὸ 2 Ὁκτωβρίου 1788. K. 155 σ. 1.

229. Α. φ. περὶ συνεχῶν μαχῶν μεταξὺ Αὐστριακῶν καὶ Τούρκων. Χρον. ἀρχαὶ Μουχαρέμ 1203=2 Ὁκτωβρίου 1788. K. 155 σ. 92—93.

230. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 19 Σιαμπάν 1204=4 Μαΐου 1790. K. 157 σ. 51.

231. Α. φ. περὶ ἔξορίας Ἐβραίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην, κατηγορουμένου ἐπὶ μαγγανείᾳ. Χρον. μέσα Ζὶλ καντὲ 1204=4 Αὐγούστου 1790. K. 166 σ. 69.

232. Α. φ. ἀγγέλλον σύναψιν ἀνακωχῆς μεταξὺ Ρώσων καὶ Τούρκων. Χρον. 12 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχήρῳ 1206=9 Δεκεμβρίου 1791. Κ. 185 σ. 8—9.

233. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν σύναψιν εἰρήνης μεταξὺ Ρώσων καὶ Τούρκων. Χρον. τέλη Τζεμάζη οὐλὴ ἔβηλ 1206=25 Ἰανουαρίου 1792. Κ. 185 σ. 14.

234. Α. φ. περὶ προμηθείας παρ' Ἑλλήνων προμηθευτῶν τυροῦ ἄνευ τῆς παρεμβάσεως Ἐβραίων διὰ περιφερείας τινάς τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης. Χρον. 1 Σιαμπάν 1206=26 Μαρτίου 1792. Κ. 185 σ. 3.

235. Α. φ. περὶ ὑπογραφῆς συμβάσεως ἀνταλλαγῆς αἰχμαλώτων μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Τουρκίας. Χρον. 20 Ζίλ καντὲ 1206=11 Ἰουλίου 1792. Κ. 158 σ. 67.

236. Α. φ. περὶ παραπόνων Ἑλλήνων τῆς Θεσσαλονίκης ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων προυχόντων (χοτζαμπάσηδων) διὰ φορολογικὴν ἀνισότητα. Χρον. 18 Ζίλ καντὲ 1206=9 Ποντίου 1792. Κ. 160 σ. 87—88.

237. Ἐγγραφὸν τοῦ σαδραζάμη περὶ διακανονισμοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ φόρου τῶν Ἑλλήνων, τὸν ὅποιον θὰ καθορίσουν οἱ δημογέροντες. Χρον. Ἐλλιπής Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1206=1792. Κ. 160 σ. 94.

238. Πίναξ κατανοιῆς ἀναγκαστικῶν φόρων εἰς τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης. Χρον. 5 Σεβατὸς 1207=16 Μαΐου 1793. Κ. 160 σ. 100.

239. Ἀναφορὰ τοῦ ιεροδίκου πρὸς τὸν χαλίφην, ἵνα ἀπαγορευθῆ^{ται} εἰς τοὺς προξενικοὺς διερμηνεῖς ἡ ἐμπορία. Χρον. 15 Ζίλ καντὲ 1207=24 Ἰουνίου 1793. Κ. 160 σ. 90.

240. Πίναξ ἔξισλαμίσεως χριστιανῶν. Χρον. 26 Σαφέο 1208=27 Σεπτεμβρίου 1793. Κ. 158 σ. 1.

241. Α. φ. περὶ φόρου τοῦ ἀμιανήλατου τοῦ Αὐστριακοῦ προξενείου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὑποβολῆς διαμαρτυρίας παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας. Χρον. ἀρχὴ Ρεμπῆ οὐλὴ ἔβηλ 1208=7 Ὁκτωβρίου 1793. Κ. 162 σ. 1.

242. Πίναξ ἔξισλαμίσεως χριστιανῶν. Χρον. 13 Σαφέο 1208=28 Σεπτεμβρίου 1793. Κ. 163 σ. 1.

243. Α. φ. περὶ διεξαγωγῆς τῶν χρηματικῶν συναλλαγῶν διὰ τῶν ἀργυρομοιβῶν. Χρον. 5 Ρεμπῆ οὐλὴ ἔβηλ 1210=19 Σεπτεμβρίου 1795. Κ. 168 σ. 85—86.

244. Α. φ. περὶ τῆς γενομένης συγκρούσεως τοῦ Ὁθωμανικοῦ στόλου καὶ τῶν Ἑλλήνων κουρσάρων μεταξὺ Θερμαϊκοῦ κόλπου, Σποράδων καὶ Παγασητικοῦ. Χρον. τέλη Ρεμπῆ οὐλὴ ἔβηλ 1210=14 Ὁκτωβρίου 1795. Κ. 168 σ. 27. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες σ. 109.

245. Α. φ. περὶ ἔξιοίας μοναχοῦ τῆς μονῆς Πετράκη Ἀθηνῶν εἰς

τὴν μονὴν Βαρθαλαῖμ Ἀγίου Ὁρούς. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμᾶζη οὐλ ἐβέλ
1210=13 Νοεμβρίου 1795. K. 168 σ. 21.

246. Δ. τοῦ βιαλῆ τῆς Ρούμελης περὶ καταδιώξεως καὶ ἔξοντώσεως
τῶν Ἀλβανῶν ληστῶν. Χρον. 12 Ραμαζὰν 1210=22 Μαρτίου 1796. K.
168 σ. 72

247. Ἡ. π. περὶ διακανονισμοῦ κληρονομίας ἐξ ἀδιαθέτου μεταξὺ¹
Ἐλλήνων ἀδελφῶν, ἐκ τῶν δοποίων δ εἰς ἔξισλαμίσθη πρὸ τοῦ θανάτου
τοῦ πατρός του. Χρον. 2 Ρετζέπ 1212=21 Δεκεμβρίου 1797. K. 169 σ. 49

248. Πίναξ ἔξισλαμίσεως χριστιανῶν. Χρον. 25 Ρεμπῆ οὐλ ἐβέλ
1212=17 ὁκτωβρίου 1797. K. 169 σ. 1.

249. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. . . Μουχαρὲμ 1212=ἀπὸ
26 Ιουνίου 1797. K. 169 σ. 52.

250. Πίναξ βερατίων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ προξενικῶν διερμηνέων
καὶ βοηθῶν των. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους
1212=1797. K. 172 σ. 22—24.

251. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων
τῶν προξενικῶν διερμηνέων. Χρον. 13 Μουχαρὲμ 1212=8 Ἰουλίου 1797.
K. 172 σ. 25.

252. Ἡ. π. ἀναφερομένη εἰς ἀσκησιν βίας κατὰ Ἐλληνίδος ὑπὸ²
Ὀθωμανοῦ πρὸς τέλεσιν γάμου. Χρον. 22 Μουχαρὲμ 1212=8 Ἰουλίου
1797. K. 173 σ. 16.

253. Α. φ. κατὰ τὸ δοποῖν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ παρα-
μονὴ Τούρκου ἀξιωματούχου, κατηγορηθέντος ἐπὶ προκλήσει ἐσωτερικῶν
τιμωρῶν. Χρον. τέλη Ραμαζὰν 1212=18 Μαρτίου 1798. K. 173 σ. 22.

254. Ἡ. π. περὶ πανηγυρικῆς τελέσεως τῆς ἕορτῆς κηρύξεως τοῦ
μερισμοῦ. Χρον. 29 Ζίλ καντέ 1212=19 Μαΐου 1798. K. 172 σ. 33.

255. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν εἰσβολὴν τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου
εἰς Αἴγυπτον καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀλεξανδρείας. Χρον. ἀρχαὶ Σεπτεμ-
βρίου 16 Ιουλίου 1798. K. 173 σ. 35.

256. Α. φ. περὶ εἰσβολῆς τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων εἰς Αἴγυ-
πτον καὶ καταλήψεως τῆς Ἀλεξανδρείας, Ροζέττας, Δαμιέτης κ.λ.π. Χρον.
1 Ρεμπῆ οὐλ ἐβέλ 1213=14 Αὐγούστου 1798. K. 171 σ. 38.

257. Α. φ. περὶ εἰσόδου τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς τὸν Βόσπορον,
ἴνα συμφράξῃ μετὰ τοῦ τουρκικοῦ στόλου κατὰ τῶν Γάλλων. Χρον. τέλη
Ρεμπῆ οὐλ ἐβέλ 1213=12 Σεπτεμβρίου 1798. K. 173 σ. 51.

258. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀμπουκίο καὶ τὴν λῆψιν
μέτρων περὶ ματαιώσεως νέας ἀποπέίρας ἀποβάσεως τῶν Γάλλων. Χρον.
ἀρχαὶ Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1213=13 Σεπτεμβρίου 1798. K. 173 σ. 52.

259. Α. φ. περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Ἐπτανήσου ὡς Ἡνωμένης Ἐπτανησιακῆς Δημοκρατίας (τζουμχούριέτ) καὶ τὴν παροχὴν διαφόρων προνομίων εἰς αὐτήν. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1215=20 Ὁκτωβρίου 1800. K. 175 σ. 2—3.

260. Α. φ. περὶ ἐπαναστάσεως τοῦ πασᾶ τοῦ Βιδινίου Ὅσιαν Πασβάντογλου καὶ τῶν γενομένων μαχῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τουρκικῶν στρατευμάτων. Χρον. τέλη Ζιλ καντέ 1215=14 Ἀπριλίου 1801 K. 175 σ. 56—58.

261. Ἔγγραφον τοῦ ἱεροδίκου Θεσσαλονίκης, σχετικὸν μὲ τὴν φορολογικὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀνθρακέων τῶν διαφόρων χωρίων Χαλκιδικῆς Χρον. 20 Τζεμάζη οὐλ ἔβριλ 1216=29 Σεπτεμβρίου 1801. K. 176 σ. 125.

262. Α. φ. περὶ τῶν προνομίων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς Ἡνωμένης Ἐπτανησιακῆς Δημοκρατίας. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1216=10 Ὁκτωβρίου 1801. K. 175 σ. 4—5.

263. Ἐπιστολὴ τοῦ Καιμακάμ πασᾶ, σχετικὴ μὲ τὴν ὑπογραφὴν εἰδήνης μεταξὺ Ἄγγλίας καὶ Γαλλίας. Χρον. 9 Σιαμπάν 1216=16 Δεκεμβρίου 1801. K. 177 σ. 19.

264. Ἰ. π. περὶ τραυματισμοῦ ὑπηκόου τῆς Ἡνωμένης Ἐπτανησιακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐγερθείσης ἀγωγῆς ὡς ἀστηρίζοντος. Χρον. 13 Σεβάλ 1216=16 Φεβρουαρίου 1802. K. 177 σ. 23.

265. Ἰ. π. περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν Ἐβραίων, ὅπως ἀγοράζουν πρόβατα πρὸς σφαγὴν ἐκ τῶν περιφερειῶν, τῶν ἐκχωρηθεισῶν δι’ ἀποφάσεως εἰς Ἑλληνας κρεοπόλας. Χρον. 7 Ζιλ χειζέ 1216=10 Ἀπριλίου 1802. K. 177 σ. 60—61.

266. Ηίναξ ἔξισλαμίσεως κριστιανῶν. Χρον. 3 Μουχαρὲμ 1217=6 Μαΐου 1802. K. 177 σ. 1.

267. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν ὑπογραφὴν εἰδήνης μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Τουρκίας. Χρον. ἀρχαὶ Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1217=1 Αὐγούστου 1802. K. 177 σ. 136—137.

268. Ἰ. π. περὶ ἀγορᾶς σίτου πρὸς ἀλευροποίησιν ὑπὸ τῶν Ἑλληνῶν συντεχνιῶν Θεσσαλονίκης. Χρον. 21 Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1217=22 Αὐγούστου 1802. K. 177 σ. 132—133.

269. Α. φ. σχετικὸν μὲ τὰ φορολογικὰ ζητήματα, τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν διερμηνέων ξένων κρατῶν. Χρον. 28 Ζιλ καντέ 1217=22 Μαρτίου 1803. K. 179 σ. 42—44.

270. Δ. τοῦ Τεπελενλῆ πασᾶ, σχετικὴ μὲ τὴν κίνησιν τῶν Ἀλβανῶν. Ἀνευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον 1217=1803. K. 179 σ. 47.

271. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης σχετικὴ μὲ τὴν παροχὴν βοηθείας

νπὸ τῶν συντεχνιῶν διὰ τὴν κατάπαυσιν πυρκαϊῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Χρον.
11 Σαφὲρ 1219=22 Μαΐου 1804. K. 181 σ. 47.

272. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 16 Σαφὲρ 1221=6
Μαΐου 1806. K. 184 σ. 1.

273. Α. φ. περὶ τῆς ἀνευ ἀδείας τῆς Τουρκίας διαβάσεως τοῦ
Δουνάβεως ὑπὸ τῶν ωσικῶν στρατευμάτων, προκειμένου ταῦτα νὺν ἐπι-
τεθόῦν κατὰ τῶν Γάλλων εἰς Δαλματίαν. Χρον. τέλη Ραμαζὰν 1221=12
Δεκεμβρίου 1806. K. 186 σ. 11—12.

274. Α. φ. περὶ χορηγήσεως ἐμπορικοῦ βερατίου εἰς τὸν Θεσσα-
λονικέα ἔμπορον Γιακουμῆν Πάϊκον καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ἐμπορικῶν
προνομίων. Χρον. μέσα Σεβάλ 1221=27 Δεκεμβρίου 1806. K. 186 σ. 24.

275. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν ὑπὸ τῶν Ρώσων κατάληψιν τῶν φρου-
ρίων Χοτίν καὶ Μπεντέρ τῆς Μολδαβίας καὶ τὴν κήρυξιν πολέμου ὑπὸ τῶν
Τούρκων. Χρον. 21 Ζίλ καντέ 1221=30 Ἱανουαρίου 1807. K. 186 σ. 26.

276. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν διέλευσιν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου διὰ τῶν
στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου, τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ πλησίον τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ τὴν λῆψιν ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἀποσόβησιν περαιτέρῳ
δυσαρέστων γεγονότων. Χρον. μέσα Ζίλ χετζέ 1221=23 Φεβρουαρίου
1807. K. 186 σ. 44.

277. Α. φ. ἀγγέλλον τὴν ἐπανάστασιν τῶν Σέρβων, ὑποκινούμενῶν
ὑπὸ τῆς Ρωσίας, τὴν γενομένην σφαγὴν εἰς Βελιγράδιον, τὴν ἔκδοσιν
ιφεφτᾶ ὑπὸ τοῦ σεῖχουλισλάμη κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τὸν διορισμὸν
τοῦ Σεΐτ Ὄσμὰν πασᾶ πρὸς πάταξιν τῆς ἐπαναστάσεως. Χρον. τέλη Μον-
αχὲμ 1222=9 Ἀπριλίου 1807. K. 186 σ. 50—51.

278. Δ. τοῦ καῦμακάρη τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης περὶ ἀποτριλαξί-
σεως τῶν προληπτικῶν συλληφθέντων μοναχῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρού, ὃς
ὑπαγομένων διοικητικῶς εἰς τὸ διτζάκιον τῶν μποσταντζήδων. Ἀνευ χρονο-
λογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1222=1807. K. 186 σ. 65.

279. Α. φ. περὶ ὑπογραφῆς ἀνακωχῆς μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας
καὶ τῶν εὐκολιῶν, αἵτινες θὰ παρασχεθοῦν εἰς τὸν ωσικὸν στόλον τοῦ
Αἰγαίου. Χρον. τέλη Τζεμάζη οὐδὲ ἀχηρῷ 1222=3 Σεπτεμβρίου 1807.
K. 188 σ. 10.

280. Α. φ. περὶ καταργήσεως τοῦ νέου τακτικοῦ στρατοῦ, διότι τὰ
διάφορα διτζάκια τῶν γενιτσάρων κρίνονται κατάλληλα καὶ πατριωτικά διὰ
τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κράτους. Χρον. ἀρχαὶ Σεβάλ 1223=21 Νοεμβρίου
1808. K. 189 σ. 25.

281. Πίναξ διατιμήσεως καπνῶν. Ἀνευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς
τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1223=1808. K. 189 σ. 25.

282. Α. φ. περὶ διαρπαγῆς ὑπὸ τῶν κλεφτῶν εἰς τὸ στενὸν τῆς Ρεντίνας Χαλκιδικῆς γρηματαποστολῆς, ἀποστελλομένης ἀπὸ τὸν Ἀλῆ Τεπελενλῆν πασᾶν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Χρον. μέσα Σεβάλ 1223=5 Δεκεμβρίου 1808. K. 189 σ. 27.

283. Α. φ. περὶ τῆς καλῆς διοικήσεως τῶν καζάδων τῆς Βορείου Ρούμελης. Χρον. τέλη Σεβάλ 1223=19 Δεκεμβρίου 1808. K. 189 σ. 26.

284. Α. φ. περὶ διευκολύνσεως τῶν Ἀγγλων ἐμπόρων καὶ περιηγητῶν κατόπιν τῆς γενομένης ἀποκαταστάσεως φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Χρον. ἀρχαὶ Ζίλ χετζέ 1223=19 Ιανουαρίου 1809. K. 189 σ. 32.

285. Α. φ. ἐκ τοῦ δποίου ἔμφαίνεται ὅτι σύνεπείᾳ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σέρβων οἱ Ρῶσοι βοηθοῦντες αὐτοὺς κατέλαβον τὸ Γιούργκεβι οὐρανὸν τὸ Σλαμπορίνι. Χρον. μέσα Σαφέδη 1224=1 Ἀπριλίου 1809. K. 189 σ. 47.

286. Α. φ. περὶ κινητοποιήσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, προκειμένου νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τῶν Ρώσων, βοηθούντων τὴν σερβικὴν ἐπανάστασιν. Χρον. τέλη Σαφέδη 1224=15 Ἀπριλίου 1807. K. 189 σ. 48—49.

287. Α. φ. περὶ χορηγήσεως ἀμνηστείας εἰς Ἑλληνας πειρατὰς καὶ εἰρηνικῆς ἐπανεγκαταστάσεως αὐτῶν εἰς τοὺς τόπους των. Χρον. μέσα Ρεμπῆ θύλ ἀχηρὸς 1224=30 Μαΐου 1809. K. 189 σ. 82—83. Ἐδημοσιεύθη. Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες σ. 111—112.

288. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1225=Ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1810. K. 189 σ. 165.

289. Α. φ. περὶ ἐνεργείας ἐπιστρατεύσεως πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Ρώσων, οἵτινες κατέλαβον τὴν Πλεύναν καὶ Περούφτσαν. Χρον. μέσα Σεβάλ 1225=13 Νοεμβρίου 1810. K. K. 192 σ. 85.

290. Α. φ. περὶ ἀνάγκης καταστολῆς τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σέρβων, διευθυνμένης ὑπὸ τοῦ Καραγιώργη. Χρον. Ἐλλιπῆς 1225=Ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1810. K. 192 σ. 125.

291. Πίναξ διατιμήσεως καπνῶν. Χρον. Ἐλλιπῆς 1228=Ἀπὸ 4 Ιανουαρίου 1813. K. 194 σ. 1.

292. Α. φ. περὶ ἀπονομῆς ἐπαίνων εἰς τὸν βαλῆν τῆς Νύσσης Χατζῆ Μεχμέτ Μπαϊράμι πασᾶν ἐπὶ τῇ καταλήψει τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῶν ἄλλων σερβικῶν φρουρῶν. Χρον. ἀρχαὶ Ζίλ καντέ 1228=26 Ὁκτωβρίου 1813. K. 194 σ. 143—144.

293. Α. φ. περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ Μπαϊράμι πασᾶ εἰς Μοναστήριον κατόπιν τῆς ἐπιτευχθείσης καταστολῆς τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σέρβων. Χρον. μέσα Ζίλ χετζέ 1228=9 Δεκεμβρίου 1813. K. 194 σ. 144.

294. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης περὶ συντηρήσεως τῶν ὄδῶν τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Χρον. 1 Σαφὲδρο 1229=23 Ἰανουαρίου 1814. Κ. 194 σ. 149.

295. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 23 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1229=15 Μαρτίου 1814. Κ. 194 σ. 1.

296. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 1 Ζὺλ χετζέ 1232=12 Ὀκτωβρίου 1807. Κ. 201 σ. 1.

297. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. ἐλλιπῆς 1232 = Ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1816. Κ. 201 σ. 1.

298. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. Τζεμάζη οὐλὴ ἀχὴρ 1234 =15 Ἀπριλίου 1819. Κ. 203 σ. 179.

299. Κατάλογος Ἑλλήνων τῆς Θεσσαλονίκης ἔνων ὑπηκόων, τῶν δοπίων διετάχθη ἢ κατάσχεσις τῶν ἐγγράφων προστασίας. Χρον. 3 Ζὺλ χετζέ 1235=12 Σεπτεμβρίου 1820. Κ. 205 σ. 51.

300. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης περὶ μεταφορᾶς τηλεβόλων ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἀλῆ Τεπελενῆ πασᾶ εἰς Ἰωάννινα. Χρον. 19 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1235=4 Φεβρουαρίου 1820. Κ. 205 σ. 61.

301. Ἡ. π. διακανονίζουσα φορολογικὰ ζητήματα τῶν ὁμοιόδων τῶν χωρίων καὶ τσιφλικίων τοῦ καζᾶ Θεσσαλονίκης. Χρον. 25 Τζεμάζη οὐλὴ ἐβέλ 1236=28 Φεβρουαρίου 1821. Κ. 205 σ. 96.

302. Α. φ. περὶ τοῦ παραγομένου ἀργύρου εἰς τὰ ἀργυροχοεῖα τῶν Μαντεμοχωρίων τῆς Χαλκιδικῆς. Χρον. 24 Σαφὲδρο 1236=1 Δεκεμβρίου 1820. Κ. 205 σ. 99—100.

303. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 1 Ρεμπῆ οὐλὴ ἐβέλ 1236=7 Δεκεμβρίου 1820. Κ. 204 σ. 1.

304. Α. φ. περὶ κηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς Βλαχίαν ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον Ὅψηλάντην καὶ τῆς λήψεως τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων καθ' ἅπαν τὸ κράτος. Χρον. ἀρχὴ Ρετζέπ 1236=4 Ἀπριλίου 1821. Κ. 205 σ. 119—120.

305. Α. φ. σχετικὸν μὲ τοὺς εἰς Κιουτάχιαν καὶ Ἀγκυραν ἔξορίστους νίοὺς τοῦ Ἀλῆ Τεπελενῆ πασᾶ, Βελῆ καὶ Μουχτάρ. Χρον. μέσα Ρετζέπ 1236=18 Ἀπριλίου 1821. Κ. 205 σ. 116—117.

306. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης, ἀφορῶσα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἔξορίστου Μουχτάρ πασᾶ, νίοῦ τοῦ Ἀλῆ Τεπελενῆ πασᾶ. Χρον. 21 Ρετζέπ 1236=24 Ἀπριλίου 1821. Κ. 205 σ. 128.

307. Α. φ. περὶ ἐκδόσεως φετβᾶ τοῦ σεΐχουσιλάμη, διὰ τοῦ ὄλοίου οἵ ἐπαναστατήσαντες Ἑλληνες θεωροῦνται ἐκτὸς νόμου καὶ διατάσσεται ἡ

καταστολὴ τῆς ἐπαναστάσεως δι’ δλων τῶν μέσων. Χρον. ἀρχαὶ Σιαμπάν 1236=4 Μαΐου 1821. K. 205 σ. 125—126.

308. A. φ. διατάσσον τὴν θανάτωσιν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν τῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης. Χρον. ἀρχαὶ Σιαμπάν 1236=4 Μαΐου 1821. K. 205 σ. 127—128. Ἐδημοσιεύθη. I. K. Βασιλέα βέλλη, Ἡ Θεσσαλονίκη κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας. Θεσσαλονίκη 1946 σ. 37.

309. Ἀπύφασις τοῦ συμβουλίου τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης περὶ ωυθμίσεως φορολογικῶν ζητημάτων, ἀφορώντων εἰς τὸν Ἑλληνα. Χρον. 1 Σιαμπάν 1236=4 Μαΐου 1821. K. 205 σ. 97.

310. Πίναξ τῶν κυκλοφορούντων νομισμάτων κατὰ τὸ ἔτος 1236. Χρον. ἑλλιπῆς 1236=ἀπὸ 9 Ὁκτωβρίου 1820. K. 206 σ. 1.

311. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1236=ἀρχεται ἀπὸ 9 Ὁκτωβρίου 1820. K. 206 σ. 1.

312. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 26 Σεβᾶλ 1236=27 Ιουλίου 1821. K. 206 σ. 1.

313. A. φ. περὶ σιλλήψεως τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν τοῦ Αἰγαίου καὶ περὶ ἐρεύνης πλοίων ὑπὸ ρωσικὴν σημαίαν, διότι οἱ Ἑλληνες ναυτικοὶ δροῦν κατὰ θάλασσαν, καλυπτόμενοι ὑπὸ τὴν ρωσικὴν σημαίαν. Χρον. μέσα ἥ ἀρχαὶ Ραμαζὰν 1236=16 Ιουνίου 1821. K. 250 σ. 130.

314. A. φ. ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν μουτεσελίμην Θεσσαλονίκης Γιουσούφ μπέην, ἐνεττέλομενον ὅπως πατάξῃ πᾶσαν ἐκδηλωθησομένην ἐπαναστατικὴν κίνησιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν περιφέρειάν του. Χρον. μέσα Ραμαζὰν 1236=16 Ιουνίου 1821. K. 220 σ. 89—90. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας σ. 10 ὑποσημ. 2.

315. Συμβουλευτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ σεῖχουσισλάμη πρὸς τὸν ἱεροδίκην Θεσσαλονίκης σχετικὴ μὲ τὴν ἐκραγεῖσαν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1236=ἀρχεται ἀπὸ 9 Ὁκτωβρίου 1820. K. 205 σ. 131—132.

316. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης περὶ ἀποστολῆς στρατοῦ διὰ τὴν ρρούρησιν τῆς Χαλκιδικῆς κερδονήσου πρὸς πρόληψιν ἐπαναστάσεως τῶν κατοίκων. Χρον. 22 Ραμαζὰν 1236=23 Ιουνίου 1821. K. 205 σ. 132.

317. A. φ. περὶ ἀποστολῆς πυρομαχικῶν εἰς Θεσσαλονίκην ὃς ἐκ τῶν ὑπόπτων κινήσεων τῶν Ἑλλήνων. Χρον. 24 Ραμαζὰν 1236=25 Ιουνίου 1821. K. 205 σ. 139.

318. A. φ. περὶ ἀποστολῆς ἐνὸς ταχυβόλου τηλεβόλου μετὰ πυρομαχικῶν, προοριζομένου διὰ τὸ φρούριον τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 28 Ραμαζὰν 1236=29 Ιουνίου 1821. K. 205 σ. 140.

319. Α. φ. περὶ τῆς δι' ὅλων τῶν μέσων καταστολῆς τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰς περιφερείας Παζαρούδας, Πολυγύρου, Μαντεμοχωρίων καὶ Κασσάνδρας. Χρον. τέλη Ραμαζάν 1236=1 Ἰουλίου 1821. K. 205 σ. 153.

320. Ἐπιστολή, ἀναφερομένη εἰς τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα διὰ τὴν ἀπολύτωσιν τῶν αἰχμαλωτιζομένων Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν καὶ τῶν οἰκεγειῶν των. Χρον. Σεβάλ 1236=ἀπὸ 2 Ἰουλίου. K. 205 σ. 132α.

321. Α. φ. περὶ καταστολῆς τῆς ἐν Χαλκιδικῇ ἐπαναστάσεως. Χρον. ἀρχαὶ Σεβάλ 1236=6 Ἰουλίου 1821. K. 205 σ. 138—139.

322. Δ. τοῦ στρατάρχου Χατζῆ Μπαΐζαμ πασᾶ περὶ καταστολῆς τῆς ἐν Χαλκιδικῇ ἐπαναστάσεως. Χρον. 5 Σεβάλ 1236=6 Ἰουλίου 1821. K. 205 σ. 134.

323. Α. φ. κατὰ τὸ ὅποιν μετὰ τὴν γενούμενην καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν περιφέρειαν Λαγκαδᾶ καὶ Παζαρούδας δέον νὰ ἴηφθοῦν μέτρα διὰ τὴν ἔξοντωσιν τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρού. Χρον. μέσα Σεβάλ 1236=16 Ἰουλίου 1821. K. 205 σ. 137—138.

324. Α. φ. περὶ γενικεύσεως τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ περὶ τῆς λήψεως μέτρων πρὸς καταστολὴν αὐτῆς. Χρον. μέσα Σεβάλ 1236=16 Ἰουλίου 1821. K. 205 σ. 158—159.

325. Π. π. περὶ τῶν ἀπαιτούμενων σιτηγῶν πρὸς διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τῶν δρόντων κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν. Χρον. 25 Σεβάλ 1236=26 Ἰουλίου 1821. K. 205 σ. 135—136.

326. Α. φ. περὶ τοῦ κεφαλικοῦ φόρου τοῦ Χασίου Λαγκαδᾶ κατὰ τὴν ἐπαναστατικὴν περίοδον. Χρον. 1 ΖΠ. χετζὲ 1236=30 Αὔγουστου 1821. K. 205 σ. 150—151.

327. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κακοποιήσεως τῶν διαγιάδων ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Χρον. 25 ΖΠ. χετζὲ 1236=24 Σεπτεμβρίου 1810. K. 205 σ. 148—149.

328. Ἀναφορὰ τοῦ ἱεροδίκου πρὸς τὸν χαλίφην διὰ τὴν ἀποστολὴν πυρουαγικῶν, προοριζομένων διὰ τὰ φρούρια τῆς Θεσσαλονίκης Χρον. 24 ΖΠ. χετζὲ 1236=23 Σεπτεμβρίου 1821.

329. Α. φ. περὶ διώξεως καὶ συλλήψεως Τούρκων λιποτακτῶν. Χρον. τέλη ΖΠ. χετζὲ 1236=29 Σεπτεμβρίου 1821. K. 206 σ. 134.

330. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ταξιδίων τῶν Ἑλλήνων ἐντὸς τῆς Ὁθωμανικῆς ἐπικρατείας ἀνεν διαβατηρίου. Χρον. τέλη ΖΠ. χετζὲ 1236=29 Σεπτεμβρίου 1821. K. 205 σ. 155—156.

331. Α. φ. περὶ καταλήψεως ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῶν ἀγιοφειτικῶν μετοχίων, διότι περιέθαλψαν τοὺς Ἑλληνας ἐπαναστάτας τῆς Θεσσαλονίκης.

Χρον. τέλη Ζιλ χετζέ 1236=29 Σεπτεμβρίου 1821. Κ. 205 σ. 161—162.

332. Α. φ. περὶ διορισμοῦ τοῦ βαλῆ Νίγδης, Γενῆ Σεζίρ καὶ Κίρκ Σεζίρ, Μεζμέτ Ἑμίν Ἐμποὺ Λουμποὺ πασᾶ, ὃς ἀνεξαρτήτου στρατάρχου διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως. Χρον. τέλη Ζιλ χετζέ 1236=29 Σεπτεμβρίου 1821. Κ. 205 σ. 152.

333. Ἡ. π. περὶ ἀπογραφῆς τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταληφθείσης περιουσίας τοῦ σφραγισθέντος κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ἐπισκόπου τοποτηγητοῦ αἱτησοπολίτου Θεσσαλονίκης. Χρον. 25 Μουχαρὲμ 1237=23 Ὁκτωβρίου 1821. Κ. 205 σ. 154—155.

334. Ἡ. π. περὶ ἀπογραφῆς τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταληφθείσης περιουσίας τοῦ σφραγισθέντος κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ἐμπόρου τῆς Θεσσαλονίκης Χρήστου Μενεξέ. Χρον. 25 Μουχαρὲμ 1237=23 Ὁκτωβρίου 1821. Κ. 206 σ. 110—115.

335. Ἡ. π. περὶ ἀπογραφῆς τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταληφθείσης περιουσίας τοῦ σφραγισθέντος κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ἐμπόρου τῆς Θεσσαλονίκης Χριστοδούλου Μπαλάνου. Χρον. 25 Μουχαρὲμ 1237=23 Ὁκτωβρίου 1821. Κ. 206 σ. 118—131.

336. Δ. τοῦ Μεζμέτ Ἑμίν Ἐμποὺ Λουμποὺ πασᾶ, ἀγγέλλουσα τὴν κατιληφτιν τῆς χερσανήσου Κασσάνδρας. Χρον. 17 Σαφέρ 1237=14 Νοεμβρίου 1821. Κ. 205 σ. 160.

337. Α. φ. διὰ τοῦ δποίευ ἐκφράζεται δ ἐπαινος καὶ ᾧ εὐαρέσκεια εἰς τὸν μοντεσαφίφην Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας Μεζμέτ Ἑμίν Ἐμποὺ Λουμποὺ πασᾶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κασσάνδρας. Χορηγεῖται εἰς αὐτὸν πλήρης ἀνεξαρτησία δράσεως καὶ συνιστᾶται ἡ παρακολούθησις τῶν κινήσεων τοῦ Ἑλληνος ἀρματολοῦ καπετάν Διαμαντῆ εἰς τὴν Καστανιάν τῆς Βεροίας. Χρον. τέλη Σαφέρ 1237=26 Νοεμβρίου 1821. Κ. 205 σ. 164.

338. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Ἀνευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόπον τοῦ ἔτους 1237=1821. Κ. 207 σ. 1.

339. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης Μεζμέτ Ἑμίν Ἐμποὺ Λουμποὺ πασᾶ περὶ παροχῆς ἀμνηστείας ὑπὸ δόρους εἰς τὸν Ἑλληνας τῆς Ἐπανωμῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 1 Ρεμπῆ οὐλ ἀχὴρ 1237=27 Δεκεμβρίου 1821. Κ. 205 σ. 165. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας σ. 21 ὑποσημ. 3.

340 Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης περὶ μὴ πιέσεως τῶν δαγιάδων καὶ Ἐβραίων καὶ περὶ ἐπιβολῆς μέτρων τάξεως. Χρον. Ρεμπῆ οὐλ ἔβελ 1237=Νοέμβριος 1821. Κ. 205 σ. 162—163.

341 Δ. βαλῆ Θεσσαλονίκης περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἀμπντῆ μπέη ὃς

μουτεσελίμη Θεσσαλονίκης, ἔνεκα τῆς αὐτοπροσώπου ἐκστρατείας τοῦ βαλῆ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρούς. Χρον. 7 Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1237=3 Δεκεμβρίου 1821. K. 205 σ. 163.

342. A. φ. περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐπιχειρήσεων ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς Παλαιὰ Πάτρας καὶ Γαλαξεῖδι καὶ περὶ νέας στρατολογίας ναυτῶν. Χρον. 11 Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1237=9 Δεκεμβρίου 1821. K. 205 σ. 177—178.

343. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης περὶ χορηγήσεως ἀινηστείας εἰς τοὺς Ἑλληνας πλὴν τοῦ Ἀγίου Ὁρούς καὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὰς ἐστίας των τῶν διασκορπισθέντων κατοίκων τῶν περιφερειῶν Καλαμαριᾶς, Ηαζαρούδας καὶ Μαντεμοχωρίων. Χρον. 13 Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1237=9 Δεκεμβρίου 1821. K. 205 σ. 165^a.

344. A. φ. σχετικὸν μὲ τὰς περιουσίας τῶν ἔξοντωθέντων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν Θεσσαλονικέων Ἀνυγνώστη, Γούναρη, Κωνσταντῖη, Νάκου καὶ Νάνου. Χρον. 13 Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1237=9 Δεκεμβρίου 1821. K. 207 σ. 9.

345. A. φ. περὶ ἀγορᾶς ἐνὸς βρικίου ἄγγιλικοῦ, ἵνα χρησιμοποιηθῇ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Χρον. 17 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1237=11 Ἰανουαρίου 1822. K. 207 σ. 7—8.

346. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 19 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1237=13 Ἰανουαρίου 1822. K. 205 σ. 1.

347. Κατάλογος τῶν καταληφθέντων ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ δημοσίου Ἀγιορειτικῶν μετοχίων ἐν τῷ καζᾶ Σερρῶν καὶ ἀπογραφὴ τῶν ἐν αὐτοῖς αἴγοροβάτων ἔνεκα τῆς συμμετοχῆς τῶν μοναχῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Χρον. 19 Ρετζέπ 1237=9 Ἀπριλίου 1822. K. 207 σ. 40—41.

348. Ἀπολογιστικὸς κατάλογος τῶν εὑρεθέντων δπλων καὶ πυρομαχικῶν τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν. Ἀνευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1237=1822. K. 207 σ. 58—59.

349. Κατάλογος τῶν καταναλωθέντων τουρκικῶν πυρομαχικῶν κατὰ τὰς μάχας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν. Ἀνευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1237=1822. K. 207 σ. 59.

350. Κατάλογος τῶν ἀποσταλέντων εἰς Κωνσταντινούπολιν κοσμητιμάτων καὶ ἀλλων εἰδῶν τοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν σφαγιασθέντος Ἑλληνος ἐμπόρου Χριστοδούλου Μπαλάνου. Χρον. 3 Τζεμάζη οὐλὴ ἑβέλ 1237=26 Ἰανουαρίου 1822. K. 209 σ. 5—14.

351. A. φ. περὶ συνθηκολογήσεως τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἐπαναστατῶν καὶ περὶ τῶν δρων τῆς συνθηκολογήσεως. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐλὴ ἑβέλ 1237=7 Φεβρουαρίου 1822. K. 207 σ. 55—57.

352. Α. φ. περὶ ἐκφράσεως τῆς εὐαρεστείας εἰς τὸν μουτεσαφίφην Θεσσαλονίκης Μεχιέτ 'Εμπὺν Ἐμποὺν Λουμποὺν πασᾶν ἐπὶ τῇ καταλήψει τῶν χεροσονήσων Κασσάνδρας καὶ Ἀγίου Ὁρούς. Χρον. μέσα Τζεμάζη οὐδὲ ἔβηλ 1237=4 Φεβρουαρίου 1822. K. 207 σ. 21-22.

353. Δ. τοῦ στρατάρχου Ἀχμέτ Χουρσήτ πασᾶ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀποκοπείσης κεφαλῆς τοῦ Ἀλῆ Τεπέλενλῆ πασᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Χρον. 19 Τζεμάζη οὐδὲ ἔβηλ 1237=11 Φεβρουαρίου 1822. K. 208 σ. 8. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξιχτησίας σ. 39.

354. Δ. τοῦ μουτεσαφίφη Θεσσαλονίκης περὶ δημοσίας ἀναγνώσεως τοῦ φιρμανίου, δι' οὗ ἀπονέμονται εἰς αὐτὸν τιμαὶ καὶ δῶρα ἐπὶ τῇ καταστολῇ τῆς ἐν Χαλκιδικῇ ἐπαναστάσεως. Χρον. 5 Τζεμάζη οὐδὲ ἀχνὸ 1237=27 Φεβρουαρίου 1822. K. 208 σ. 11.

355. Ἐκθεσις τοῦ ἱεροδίκου Θεσσαλονίκης, ἐμφαίνουσα τὴν διαρραγὴν ποιμνίων ἐκ τῶν Ἀγιορειτικῶν μετοχίων. Χρον. 15 Ρετζέπ 1237=7 Ἀπριλίου 1822. K. 208 σ. 17-18.

356. Α. φ. φιρμάνιον περὶ ἀκυρώσεως βερατίου, χορηγηθέντος εἰς τὸν ὑποπρόξενον τῆς Δανίας ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐλληνα Μανωλάκην Τζάνογλου Κυριακοῦ καὶ μεταφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τοῦ ραγιᾶ. Χρον. μέσα Ρετζέπ 1237=7 Ἀπριλίου 1822. K. 207 σ. 42-43. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κ.λ.π. σ. 40.

357. Ι. π. περὶ κατανομῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν διαπανηθέντων χρημάτων ὑπὸ τοῦ πρόφητην μουτεσελίμη Θεσσαλονίκη; Γιουσούφ μπέη κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν. Χρον. 15 Ραμαζᾶν 1237=5 Ιουνίου 1822. K. 208 σ. 28.

358. Ι. π. ἐξ ἣς ἐμφαίνεται ἡ σύλληψις καὶ θανάτωσις τοῦ Μανωλάκη Τζάνογλου Κυριακοῦ, ὑποπρόξενου τῆς Δανίας, ὃς ἐνεχομένου εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν. Χρον. 2 Σεβαλ 1237=22 Ιουνίου 1822. K. 208 σ. 30. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κ.λ.π. σ. 41.

359. Α. φ. ἐξιστοροῦν τὰς παρανομίας τοῦ Ἀλῆ Τεπέλενλῆ πασᾶ καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ διεξαχθεῖσαν ἐκστρατείαν. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1237=1822. K. 207 σ. 50-51.

360. Α. φ. περὶ ἐκφράσεως τῆς εὐαρεστείας εἰς τὸν Ἀχμέτ Χουρσήτ πασᾶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἀλῆ Τεπέλενλῆ πασᾶ καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς κεφαλῆς του εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1237=1822. K. 207 σ. 49-50.

361. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης, σχετικὴ μὲ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ναούσσης. Χρον. 5 Σεβάλ. 1237=25 Ιουνίου 1822. K. 207 σ. 46—47.¹

362. A. φ. περὶ ἀποστολῆς ἐνισχύσεων εἰς τὸν ἐν Πάτραις πολιορκούμενον μουτεσαρίφην τῶν σαντζακίων Ἀϊδινίου καὶ Σαροχάν Γιουσοὺφ πασᾶν. Χρον. 6 Σεβάλ. 1237=22 Ιουνίου 1822. K. 207 σ. 77.

363. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐνίσχυσιν τῆς πόλεως. Ἀνευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1237=1822. K. 207 σ. 69.

364. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν δημητριακῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ἐνεκα τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων. Χρον. 13 Σεβάλ. 1237=3 Ιουλίου 1822. K. 207 σ. 69_a.

365. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως εἰς τὴν πόλιν. Χρον. 13 Σεβάλ. 1237=3 Ιουλίου 1822. K. 207 σ. 69—70.

366. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης, ἀπαγορεύουσα τὴν παρὰ τῶν δημοσίων λειτουργῶν εἰσπραξῖν πλέον τῶν κεκανονισμένων φόρων. Χρον. 23 Σεβάλ. 1237=13 Ιουλίου 1822. K. 207 σ. 71.

367. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἐπαναστατῶν Καλαμαριᾶς καὶ Κασσάνδρας εἰς τὰς ἑστίας των. Χρον. 17 Ζὶλ καντὲ 1237=5 Αὐγούστου 1822. K. 206 σ. 147.

368. A. φ. περὶ ἀνανεώσεως τοῦ διορισμοῦ τοῦ Μεχμέτ Εμίν Εμποὺ Λοιμποὺ πασᾶ ὡς μουτεσαρίφη τῶν σαντζακίων Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας. Χρον. τέλη Ζὶλ καντὲ 1237=18 Αὐγούστου 1822. K. 207 σ. 82—83.

369. Κατάλογος μηνιαίων ἔξόδων τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης Χρον. τέλη Ζὶλ καντὲ 1237=18 Αὐγούστου 1822. K. 207 σ. 108.

370. Τεροδικαστικὸς κατάλογος κατανομῆς τῶν πολεμικῶν δαπανῶν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 3 Ζὶλ χετές 1237=21 Αὐγούστου 1822. K. 208 σ. 56.

371. A. φ. περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὰς ἑστίας των τῶν διασκορπισθέντων οραγιάδων τῶν ἐπαναστατησασῶν περιφερειῶν Χρον. 18 Ζὶλ χετές 1237=5 Σεπτεμβρίου 1822. K. 207 σ. 100. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κ.λ.π. σ. 30 ὑποσημ. 2.

372. A. φ. περὶ συγκεντρώσεως ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ἀντικειμένων ὡς ἡ τῆς ἐλλείψεως χρημάτων πρὸς ἀντιμετώ-

¹ Τὸ πλεῖστον τῶν φιλιανίων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Βερμίῳ καὶ Ὁλύμπῳ εὑρηνται κατακεχωρημένα εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ τουρκικοῦ ἱεροδικείου τῆς Βεροίας, δημοσιευθήσονται δὲ ἐν καιρῷ.

πισιν τῆς συνεχίζομένης ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Χρον. τέλη Ζὴ χειτὶ 1237=17 Σεπτεμβρίου 1822. K. 207 σ. 105—106.

373. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. "Ανευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1237=1822. K. 208 σ. 1.

374. Πίναξ τῶν ἐν Ναούσῃ φονευθέντων Ἐλλήνων ἐπαναστατῶν μετ' ἀπογραφῆς τῶν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων, τῶν καταληφθέντων ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Χρον. 20 Μουχαρὲμ 1238=7 Ὁκτωβρίου 1822. K. 208 σ. 69—73.

375. Πίναξ τῶν πυροποληθέντων καὶ καταστραφέντων κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς μετ' ἀπογραφῆς τῶν ζευγαρίων. Χρον. 23 Μουχαρὲμ 1238=10 Ὁκτωβρίου 1822. K. 207 σ. 101—102.

376. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων καὶ καθορισμοῦ ἡμερομισθίων Χρον. ἐλλιπῆς 1238=1822. K. 208 σ. 2.

377. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων καὶ καθορισμοῦ ἡμερομισθίων τῶν τεχνιτῶν. Χρον. ἐλλιπῆς 1238=1822. K. 210 σ. 111—113.

378. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 22 Τζεμάζη οὐλ. ἐβὴ. 1239=24 Ἰανουαρίου 1824. K. 209 σ. 1.

379. Α. φ. περὶ λήψεως μέτρων ἀμύνης κατὰ τῶν Ἐλλήνων ναυτικῶν, οἵτινες ἐπιτίθενται κατὰ τῶν παραλιακῶν τουρκικῶν φρουρῶν. Χρον μέσα Σεβάλ 1238=25 Ἰουνίου 1823. K. 210 σ. 29.

380. Α. φ. περὶ εἰσπράξεως παρὰ τρίτων τῶν διφεύλομένων εἰς Ἐλληνας τῆς Θεσσαλονίκης, φονευθέντας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν Χρον. 22 Σεβάλ 1238=2 Ιουλίου 1823. K. 210 σ. 36.

381. Α. φ. περὶ προσαγωγῆς τοῦ ἐπισκόπου Καμπανίας Σιγίου Νεοφύτου εἰς τὸ πατριαρχεῖον διὰ τὴν ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ. Χρον. 29 Σεβάλ 1238=9 Ιουλίου 1823. K. 210 σ. 52.

382. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ τέως μοντεσελίμη τῆς Θεσσαλονίκης Γιουσούφ μπέη. Χρον. 18 Ζὴ καντὲ 1238=27 Ιουλίου 1823. K. 210 σ. 43—45.

383. Κατάλογος τῶν εἰς χειρας τῶν Ἐλλήνων τῆς Μακεδονίας κατασχεθέντων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὅπλων καὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Χρον. 7 Ζὴ χειτὶ 1238=15 Αὔγουστου 1823. K. 210 σ. 49.

384. Α. φ. περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐποπτείας τῶν ντερβενίων τῆς Ρούμελης εἰς τὸν Μεχμέτ Ἐμίν Εμποὺ Λουμπούτ πασᾶν. Χρον. μέσα Ζὴ χειτὶ 1238=23 Αὔγουστου 1823. K. 210 σ. 56—57.

385. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. "Ανευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1238=1823. K. 210 σ. 1.

386. Δ. τοῦ βαλῆ Θεσσαλονίκης διὰ φορολογικὰ ζητήματα. Χρον. 2 Μουχαρέμ 1239=8 Σεπτεμβρίου 1823. K. 210 σ. 84.

387. Ι. π. περὶ τῶν χρεῶν τῶν δώδεκα χωρίων τῶν Μαντεμοχωριῶν Χαλκιδικῆς. Χρον. 17 Σαφέρ 1239=23 Ὀκτωβρίου 1823. K. 210 σ. 70.

388. Ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὅποιου ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ μουτεσελίμης Θεσσαλονίκης Γιουσεὺφ μπέης ἔλλείψει χρημάτων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν εἰσέπειρε τοιαῦτα ἀπὸ Ἑλληνις, τὰ ὅποῖα δέον νὰ ἐκπεσθοῦν ἀπὸ τὸ μερίδιον αὐτῶν κατὰ τὴν κατανομὴν τῶν φόρων. Χρον. 29 Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1239=4 Δεκεμβρίου 1823. K. 210 σ. 105.

389. Ι. π. περὶ πωλήσεως ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονίκης Σπαντωνῆ ἔλληνικοῦ νοσοκομείου εἰς Ἐβραίους. Χρον. 27 Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχήρῳ 1239=13 Δεκεμβρίου 1823. K. 212 σ. 5—6.

390. Α. φ. περὶ κατασχέσεως τῆς περιουσίας τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης Μεχμὲτ Ἐμīn Ἐμποὺ Λουμπούντ πασᾶ ἔνεκα καταχρήσεων καὶ ἔξορίας αὐτοῦ εἰς Διδυμότειχον. Χρον. μέσα Σιαμπάν 1239=16 Ἀπριλίου 1824. K. 213 σ. 53.

391. Α. φ. περὶ ἀναθέσεως τοῦ ἐγιαλετίου τοῦ Μωριᾶ εἰς τὸν Ἰμπραήμ πασᾶν καὶ διοισμοῦ τοῦ Χοσρὲβ Μεχμὲτ πασᾶ ὡς ἀρχιναυάρχου, ἵνα προσβάλῃ τὰς ἐπαναστησάσας ἔλληνικὰς νήσους. Χρον. τέλη Σιαμπάν 1239=30 Ἀπριλίου 1824. K. 213 σ. 49.

392. Α. φ. περὶ τῶν παρὰ τρίτων ἀπαιτήσεων κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν σφραγιασθέντος Μανωλάκη Τζάνογλου Κυριακοῦ. Χρον. . . . Ζὶλ καντὲ 1239=ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1824. K. 213 σ. 86—87.

393. Δ. τοῦ διοικητοῦ τοῦ Μωριᾶ Ἰμπραήμ πασᾶ περὶ τῶν συγκεντρωθέντων Ἑλλήνων ἐπανάστατῶν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Μπαμπᾶ (στενὰ Τεμπῶν) καὶ περὶ διαφυλάξεως τῶν παραλίων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1239=1824. K. 213 σ. 75. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κ.λ.π. σ. 43.

394. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 28 Σεβάλ 1239=27 Ἰουνίου 1824. K. 211 σ. 1.

395. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1239=1824. K. 212 σ. 1.

396. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1239=1824. K. 213 σ. 168.

397. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1239=1824. K. 214 σ. 1.

398. Πίναξ τῶν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καταστραφέντων χωρίων, τειφλικίων κ.λ.π. τῶν δήμων Λαγκαδᾶ, Βαρδαρίου, Μπογδάν, Παζαρούδας, Καλαμαριᾶς καὶ Ἀγίου Ὁρούς μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς γεωργικῶν ζευγῶν. Χρον. 9 Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1240=2 Νοεμβρίου 1824. K. 213 σ. 132—134.

399. Α. φ. περὶ ἀναθέσεως τοῦ ἔγιαλετίου τῆς Ρούμελης εἰς τὸν Ρεσήτ Μεχμέτ πασᾶν (Κιουταχῆν), δπως λάβῃ ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ Μεσολογγίου. Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐλὴ ἀχὴρ 1240=8 Δεκεμβρίου 1824. K. 214 σ. 19—21.

400. Α. φ. περὶ ἀπαγορεύσεως ἔξαγωγῆς ἔυλείας καὶ εἰδῶν διὰ πλοῖα, καθόσον ταῦτα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπαναστατησάντων Ἑλλήνων ναυτικῶν. Χρον. ἀρχαὶ Τζεμάζη οὐλὴ ἑβέλ 1240=23 Δεκεμβρίου 1824. K. 214 σ. 17—18.

401. Ι. π. συμβιβασμοῦ διαφορᾶς μεταξὺ Ἐβραίου Ἰατροῦ καὶ Ἑλληνίδος. Χρον. 26 Τζεμάζη οὐλὴ ἀχὴρ 1240=15 Φεβρουαρίου 1825. K. 214 σ. 35.

402. Α. φ. περὶ διακανονισμοῦ φροντογικῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἐβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 5 Ραμαζὰν 1240=23 Ἀπριλίου 1825. K. 214 σ. 103—104. Ἐδημοσιεύθη. Ἡ Θεσσαλονίκη κ.λ.π. σ. 33.

403. Α. φ. περὶ τῶν λογαριωσμῶν τοῦ ἔξορισθέντος τέως βαλῆ τῆς Ρούμελης Μεχμέτ Ἐμπὸν Ἐμπὸν Λουμποὺτ πασᾶ. Χρον. 23 Ζίλ καντὲ 1240=9 Ιουλίου 1825. K. 214 σ. 114.

404. Α. φ. διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Χρον. 23 Ζίλ καντὲ 1240=9 Ιουλίου 1825. K. 214 σ. 215.

405. Ι. ἀ. καθορίζουσα τοὺς καταβλητέους φόρους τῶν εἰσαγομένων καὶ ἔξαγομένων ἐμπορευμάτων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 11 Μουχαρέμ 1241=26 Αὐγούστου 1825. K. 214 σ. 119.

406. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Ἄνευ χρονολογίας. Ἄνικει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1241=1825. K. 214 σ. 151.

407. Δ. τοῦ Γιουσούφ πασᾶ ἐκ Πατρῶν, δστις προτιμέμενος νὰ ἀναψωρήσῃ διὰ τὴν νέαν μέσιν του, ζητεῖ δπως ἐτοιμασθοῦν τρόφιμα καὶ λοιπὰ χρειώδη διὰ τὸν στρατόν του. Χρον. 4 Σιαμπὰν 1241=14 Μαρτίου 1825. K. 216 σ. 60.

408. Α. φ. ἀπευθυνόμενον πρὸς ὅλους τοὺς πασᾶδες τῆς Ρούμελης, ἵνα ἐνισχύσουν δι᾽ ὅλων τῶν μέσων τὸν Μεχμέτ Ρεσήτ πασᾶν διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ Μεσολογγίου. Χρον. μέσα Ρεμπῆ οὐλὴ ἑβέλ 1241=28 Ὁκτωβρίου 1825. K. 216 σ. 11—12.

409. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν

τάξιν τῆς πόλεως. Χρον. 9 Τζεμάζη οὐλ ἀχὴρ 1241=19 Ιανουαρίου 1826. K. 216 σ. 32.

410. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης, γνωστοποιοῦσα τὴν ἀλωσιν τοῦ Μεσολογγίου. Χρον. 16 Ραμαζὰν 1241=24 Ἀπριλίου 1826. K. 216 σ. 65.

411. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. "Ανευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1241=1826. K. 215 σ. 1.

412. Πίναξ διατιμήσεως τροφίμων. Χρον. 1 Σαφέρ 1242=4 Σεπτεμβρίου 1826. K. 216 σ. 147.

413. A. φ. περὶ ταχείας ἀποστολῆς στρατοῦ πρὸς φύλαξιν τῶν παραλίων τοῦ Παγασητικοῦ, τὰ δποῖα λυμαίνονται Ἐλληνες πειραταί. Χρον. ἀρχαὶ Σεβάλ 1242=28 Ἀπριλίου 1827. K. 217 σ. 93.

414. Δ. τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης, ἀγγέλλουσα τὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν. Χρον. 13 Ζίλ καντὲ 1242=8 Ιουνίου 1827. K. 217 σ. 127.

415. A. φ. περὶ χορηγήσεως ἀμνηστείας εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κασάνδρας. Χρον. τέλη Ζίλ χετζὲ 1242=25 Ιουλίου 1827. K. 217 σ. 212—213.

416. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. "Ανευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1242=1827. K. 216 σ. 1.

417. A. φ. περὶ ἐπιδόσεως νότας εἰς τὴν Τουρκίαν ὑπὸ τῶν κρατῶν Ἀγγλίας, Ρωσίας καὶ Γαλλίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐλλάδος. Χρον. μέσα Ραμαζὰν 1243=1 Ἀπριλίου 1828. K. 220 σ. 35—36.

418. A. φ. περὶ κηρύξεως πολέμου ὑπὸ τῆς Ρωσίας κατὰ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐλλάδος. Χρον. ἀρχαὶ Ζίλ καντὲ 1243=16 Μαΐου 1828. K. 220 σ. 72—74.

419. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. "Ανευ χρονολογίας. Ἀνήκει εἰς τὸν τόμον τοῦ ἔτους 1243=1828. K. 217 σ. 1.

420. A. φ. περὶ διακανονισμοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν γενομένων ἔξδων ὑπὸ τοῦ μονσελίμη Θεσσαλονίκης Γιούσούφ μπέη. Χρον. 1 Σαφέρ 1244=13 Αὔγουστου 1828. K. 220 σ. 90.

421. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 24 Ρετζέπ 1245=19 Ιανουαρίου 1830. K. 221 εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδικος.

422. A. φ. περὶ τῆς Ἐλληνικῆς ὑπηκοότητος οραγιάδων τῆς Θεσσαλονίκης. Χρον. 10 Ζίλ Καντὲ 1246=22 Ἀπριλίου 1831. K. 223 σελ. 155—156.

423. Πίναξ διαφόρων ἔξισλαμίσεων. Χρον. 16 Ζίλ χετζὲ 1247=18 Μαΐου 1832. K. 223 σ. 1.

424. Δ. τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας περὶ διορισμοῦ τοῦ Θεοδώρου Βαλλιάνου ὡς προξένου τῆς Ἐλλάδος εἰς Θεσσαλονίκην. Χρον. 3 Σεβάλ 1250=2 Φεβρουαρίου 1835. K. 229 σ. 110.